

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

60. vuosikerta

28. heinäkuuta 2017

Sisältö

I Lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1370, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, yhtenäisestä viisumin kaavasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1683/95 muuttamisesta 24

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1371, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2017, unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin 29

Oikaisuja

- ★ Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2017/1128, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, verkkosisältöpalvelujen rajat ylittävistä siirrettävyydestä sisämarkkinoilla (EUVL L 168, 30.6.2017) 42

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2017/1369,
annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017,
energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 194 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni on sitoutunut perustamaan energiaunionin, johon sisältyy tulevaisuuteen tähtäävä ilmastopolitiikka. Energiatehokkuus on olennainen osa vuoteen 2030 ulottuvia unionin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteita, ja se vaikuttaa keskeisesti energiankysynnän hillintään.
- (2) Energiamerkintä antaa asiakkaille mahdollisuuden tehdä tietoon perustuvia valintoja energiaan liittyvien tuotteiden energiankulutuksen pohjalta. Tiedot tehokkaista ja kestävästä energiaan liittyvistä tuotteista auttavat merkittävästi säästämään energiaa ja pienentämään energialaskuja, ja samalla ne edistävät innovointia ja investointeja energiatehokkaampien tuotteiden valmistuksen alalla. Energiaan liittyvien tuotteiden tehokkuuden parantaminen asiakkaiden tietoon perustuvien valintojen avulla ja kyseisiin tuotteisiin liittyvien vaatimusten yhdenmukaistaminen unionin tasolla hyödyttää myös valmistajia, toimialoja ja yleisesti unionin taloutta.
- (3) Komissio tarkasteli Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU ⁽³⁾ vaikuttavuutta ja havaitsi tarpeen saattaa energiamerkintää koskevat puitteet ajan tasalle niiden vaikuttavuuden parantamiseksi.
- (4) On aiheellista korvata direktiivi 2010/30/EU asetuksella, jolla on olennaisilta osin sama soveltamisala, mutta jolla muutetaan ja parannetaan joitakin direktiivin säännöksiä, jotta ne olisivat sisällöltään selkeämpiä ja ajan tasalla, ottaen huomioon, että tuotteiden energiatehokkuuteen liittyvä teknologia on kehittynyt viime vuosina. Koska henkilöiden tai tavaroiden kuljetukseen tarkoitettujen liikennevälineiden energiankulutusta säännellään suoraan ja

⁽¹⁾ EUVL C 82, 3.3.2016, s. 6.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. kesäkuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 26. kesäkuuta 2017.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/30/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, energiaan liittyvien tuotteiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 1).

välillisesti muualla unionin oikeudessa tai politiikoissa, on asianmukaista jättää ne edelleen tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, mukaan lukien liikennevälineet, joissa on kiinteästi asennettu moottori, esimerkiksi hissit, liukuportaat ja hihnakuljettimet.

- (5) On syytä selventää, että kaikkien unionin markkinoille ensimmäistä kertaa saatettujen tuotteiden, käytetyt tuontituotteet mukaan lukien, olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan. Tuotteiden, jotka on asetettu saataville unionin markkinoilla toisen tai uudemman kerran, ei olisi kuitenkaan kuuluttava sen soveltamisalaan.
- (6) Asetus on asianmukainen oikeudellinen väline, koska siinä asetetaan selkeät ja yksityiskohtaiset säännöt, jotka sulkevat pois jäsenvaltioiden mahdollisuuden saattaa säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään eri tavoin, ja näin varmistetaan pidemmälle menevä yhdenmukaisuus koko unionissa. Säätelykehyksellä, joka on yhdenmukaistettu unionin eikä jäsenvaltioiden tasolla, vähennetään valmistajille koituvia kustannuksia, varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja varmistetaan tavaroiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla.
- (7) Energian kysynnän hillitseminen on tunnustettu avaintoimeksi Euroopan energiaturvallisuusstrategiassa, joka esitettiin 28 päivänä toukokuuta 2014 annetussa komission tiedonannossa. Myös energiaunionia koskevassa puitestrategiassa, joka esitettiin 25 päivänä helmikuuta 2015 annetussa komission tiedonannossa, korostettiin energiatehokkuus etusijalle -periaatetta sekä tarvetta panna unionin nykyinen energiaa koskeva oikeus kokonaan täytäntöön. Kyseisessä tiedonannossa esitettyyn energiaunionia koskevaan puitestrategiaan liittyvään etenemissuunnitelmaan sisältyi tuotteiden energiatehokkuutta koskevan kehyksen uudelleentarkastelu vuonna 2015. Tällä asetuksella parannetaan energiamerkin lainsäädäntökehystä ja täytäntöönpanon valvontaa koskevaa kehystä.
- (8) Energiaan liittyvien tuotteiden tehokkuuden parantaminen asiakkaiden tietoon perustuvien valintojen avulla hyödyttää unionin taloutta, vähentää energian kysyntää ja säästää asiakkaiden energialaskuihin käyttämää rahaa, edistää energiatehokkuutta koskevaa innovointia ja investointeja sekä antaa kaikkein energiatehokkaimpia tuotteita kehittäville ja valmistaville yrityksille mahdollisuuden saada kilpailuetua. Se myös auttaa saavuttamaan vuosiksi 2020 ja 2030 asetetut unionin energiatehokkuustavoitteet sekä ympäristöä ja ilmastomuutosta koskevat unionin tavoitteet. Lisäksi sillä pyritään vaikuttamaan myönteisesti energiaan liittyvien tuotteiden ja niiden osien ympäristötehokkuuteen, mukaan lukien muiden voimavarojen kuin energian käyttö.
- (9) Tällä asetuksella edistetään sellaisten energiaälykkäiden tuotteiden kehittämistä, tunnistettavuutta asiakkaiden keskuudessa ja markkinoille saattamista, jotka voidaan aktivoida toimimaan yhdessä muiden laitteiden ja järjestelmien, itse energiaverkko mukaan lukien, kanssa, jotta parannetaan energiatehokkuutta tai uusiutuvien energialähteiden käyttöä, vähennetään energiankulutusta ja edistetään innovointia unionin teollisuudessa.
- (10) Jos asiakkaat saavat tarkkoja, asiaankuuluvia ja vertailukelpoisia tietoja energiaan liittyvien tuotteiden energiankulutuksesta, heidän on helpompi valita tuotteita, jotka kuluttavat vähemmän energiaa ja muita keskeisiä voimavaroja käytön aikana. Standardoitu, pakollinen merkki energiaan liittyville tuotteille on tehokas tapa antaa mahdollisille asiakkaille vertailukelpoisia tietoja energiaan liittyvien tuotteiden energiatehokkuudesta. Merkkiä olisi täydennettävä tuoteselosteella. Merkin olisi oltava helposti tunnistettavissa, yksinkertainen ja ytimekäs. Tätä varten merkin nykyinen tummanvihreästä punaiseen ulottuva väriasteikko olisi säilytettävä perustana, jota käytetään tiedotettaessa asiakkaille tuotteiden energiatehokkuudesta. Jotta energia- ja kustannussäästöihin pyrkiville asiakkaille olisi todellista hyötyä merkistä, merkintäasteikon eri luokitusasteiden olisi vastattava asiakkaiden kannalta merkittäviä energia- ja kustannussäästöjä. Suurimmassa osassa tuoteryhmiä merkissä olisi tarvittaessa ilmoitettava merkintäasteikon ohella myös absoluuttinen energiankulutus, jotta asiakkaat voisivat ennakoita valintojensa välittömän vaikutuksen energialaskuihinsa. Samojen tietojen toimittaminen energiaan liittyvistä tuotteista, jotka eivät itse kuluta energiaa, ei kuitenkaan ole mahdollista.
- (11) Kirjainten A–G käyttöön perustuva luokitus on osoittautunut asiakkaiden kannalta kustannustehokkaaksi. Tarkoituksena on, että sen yhdenmukainen soveltaminen kaikissa tuoteryhmissä lisää avoimuutta ja ymmärrystä asiakkaiden keskuudessa. Tapauksissa, joissa tuotteita ei voida enää sijoittaa luokkaan E, F tai G Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY⁽¹⁾ mukaisten ekosuunnittelutoimenpiteiden vuoksi, nämä luokat olisi kuitenkin näytettävä merkissä harmaalla. Poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, kuten silloin, kun riittävät säästöt täyden seitsenluokkaisen asteikon kautta jäävät saavuttamatta, merkin olisi voitava sisältää vähemmän luokkia kuin tavanomainen A–G-asteikko. Näissä tapauksissa merkin tummanvihreästä punaiseen ulottuva väriasteikko olisi säilytettävä jäljellä olevia luokkia varten ja sitä olisi sovellettava vain markkinoille saatettuihin tai käyttöön otettuihin uusiin tuotteisiin.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

- (12) Kun tavarantoimittaja asettaa tuotteen markkinoille, kussakin tuoteyksikössä olisi oltava kiinnitettynä merkki painetussa muodossa asiaankuuluvan delegoidun säädöksen vaatimusten mukaisesti. Asiaankuuluvassa delegoidussa säädöksessä olisi esitettävä tehokkain tapa pitää merkit esillä ottaen huomioon seuraukset asiakkaille, tavarantoimittajille ja jälleenmyyjille, ja siinä voitaisiin säätää, että merkki voidaan painaa tuotteen pakkaukseen. Jälleenmyyjän olisi pidettävä toimitettu merkki esillä yhdessä tuoteyksikön kanssa asiaankuuluvassa delegoidussa säädöksessä vaaditussa kohdassa. Esillä olevan merkin olisi oltava selvästi näkyvillä ja tunnistettavissa kyseiseen tuotteeseen liittyväksi merkiksi ilman, että asiakkaan tarvitsee lukea merkissä olevaa tuotemerkkiä ja mallinumeroa, ja sen olisi kiinnitettävä asiakkaan huomio tämän silmäillessä esillä olevaa tuotetta.
- (13) Digitaalisen teknologian edistysaskeleiden pohjalta voisi olla mahdollista käyttää painetun energiamerkin lisäksi sähköisiä merkkejä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta tavarantoimittajan velvollisuuteen toimittaa jokaisen tuoteyksikön mukana painettu merkki. Jälleenmyyjän olisi myös voitava ladata tuoteseloste tuotetietokannasta.
- (14) Jos energiamerkkiä ei voida pitää esillä, kuten tietyissä etämyyntimuodoissa, visuaalisissa mainoksissa ja teknisessä myyninedistämismateriaalissa, mahdollisille asiakkaille olisi ilmoitettava ainakin tuotteen energialuokka ja merkissä käytössä oleva energiatehokkuusluokkien asteikko.
- (15) Valmistajat reagoivat energiamerkkiin kehittämällä ja saattamalla markkinoille entistä energiatehokkaampia tuotteita. Samalla ne pyrkivät lopettamaan vähemmän energiatehokkaiden tuotteiden tuotannon, mihin ekosuunnittelua koskeva unionin oikeus kannustaa. Tämä teknologian kehitys johtaa siihen, että suurin osa tuotemalleista sijoittuu energiamerkin parhaisiin luokkiin. Saattaa olla tarpeen erottaa tuotteet selvemmin toisistaan, jotta asiakkaat voivat verrata niitä asianmukaisesti keskenään, minkä vuoksi on tarpeen skaalata merkit uudelleen. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava yksityiskohtaiset järjestelyt uudelleenskaalaukselta varten, jotta tavarantoimittajille ja jälleenmyyjille voitaisiin taata mahdollisimman suuri oikeusvarmuus.
- (16) Useiden direktiivin 2010/30/EU nojalla annetuilla delegoiduilla säädöksillä käyttöön otettujen merkkien osalta on saatavilla yksinomaan tai pääasiassa parhaisiin luokkiin kuuluvia tuotteita. Tämä vähentää merkkien tehokkuutta. Olemassa olevien merkkien luokkien asteikot ovat tuoteryhmästä riippuen vaihtelevia, ja paras luokka voi sijoittua mihin tahansa A–A+++ -luokkien välille. Kun asiakkaat vertaavat eri tuoteryhmien merkkejä, he saattaisivat sen vuoksi päätyä tulkitsemaan, että tietyn merkin osalta on olemassa parempia energialuokkia kuin ne, jotka on asetettu esille. Jotta tällaiselta mahdolliselta sekaannukselta vältyttäisiin, on ensimmäisenä toimenä asianmukaista toteuttaa olemassa olevien merkkien ensimmäinen uudelleenskaalaus, jotta voidaan varmistaa yhdenmukainen A–G-asteikko kolmelle tuoteluokalle tämän asetuksen mukaisesti.
- (17) Tila- ja vedenlämmitystuotteiden energiamerkinnät otettiin käyttöön vasta hiljattain, ja teknologinen kehitys on kyseisissä tuoteryhmissä suhteellisen hidasta. Nykyisessä merkintäjärjestelmässä erotetaan selvästi toisistaan tavanomaisia fossiilisia polttoaineita hyödyntävät teknologiat, jotka voivat parhaimmillaan saada luokituksen A, ja uusiutuvaa energiaa käyttävät teknologiat, jotka ovat usein huomattavasti kalliimpia ja joille on varattu A+-, A++- ja A+++ -luokat. Merkittäviä energiasäästöjä voidaan saada jo kaikkein tehokkaimmilla fossiilisia polttoaineita hyödyntävillä teknologioilla, jotka olisi syytä edelleen esittää A-luokkana. Koska tila- ja vedenlämmitystuotteiden markkinat todennäköisesti hitaasti siirtyvät uusiutuvaa energiaa käyttäviin teknologioihin, näitä tuotteita koskevat energiamerkit on asianmukaista skaalata uudelleen myöhemmin.
- (18) Ensimmäisen uudelleenskaalauksen jälkeen uusien uudelleenskaalauksen toistumistiheys olisi määritettävä parhaisiin luokkiin kuuluvien myytyjen tuotteiden prosenttiosuuden perusteella. Uudessa uudelleenskaalauksessa olisi otettava huomioon teknologian kehityksen vauhti sekä tarve välttää aiheuttamasta liikaa rasitteita tavarantoimittajille ja jälleenmyyjille sekä erityisesti pienille yrityksille. Uudelleenskaalauksen toistumistiheyden osalta olisi näin ollen toivottavaa noudattaa noin 10 vuoden aikaväliä. Hiljattain uudelleenskaalatu merkin olisi jätettävä paras luokka tyhjäksi, jotta voidaan kannustaa teknologian kehitystä, huolehtia sääntelyn vakaudesta, rajoittaa uudelleenskaalauksen toistumistiheyttä ja mahdollistaa yhä energiatehokkaampien tuotteiden kehittäminen ja tunnustaminen. Poikkeustapauksissa, jos teknologian odotetaan kehittyvän nopeammin, minkään tuotteen ei olisi sijoitettava kahteen parhaaseen luokkaan ajankohtana, jolloin hiljattain uudelleenskaalattu merkki otetaan käyttöön.
- (19) Ennen uudelleenskaalauksia komission olisi toteutettava asianmukainen taustaselvitys.
- (20) Jos tuoteryhmän merkki skaalataan uudelleen, sekaannusten aiheuttamista asiakkaille olisi vältettävä korvaamalla kaupoissa esillä olevissa asianomaisissa tuotteissa olevat merkit lyhyen ajan kuluessa ja järjestämällä asianmukaisia kuluttajille tarkoitettuja tiedotuskampanjoita, joissa ilmoitetaan selkeästi, että merkin uusi versio on otettu käyttöön.

- (21) Jos merkki on skaalattu uudelleen, tavarantoimittajien olisi tietyn ajanjakson ajan toimitettava jälleenmyyjille sekä olemassa olevat että uudelleenskaalatut merkit. Esillä olevat tuotteissa olevat merkit, internetissä esillä olevat merkit mukaan luettuina, olisi korvattava uudelleenskaalatuilla merkeillä mahdollisimman pian uudelleenskaalattua merkkiä koskevassa delegoidussa säädöksessä vahvistetun korvaamispäivän jälkeen. Jälleenmyyjien ei olisi pidettävä uudelleenskaalattuja merkkejä esillä ennen korvaamispäivää.
- (22) On tarpeen säätää selkeästä ja oikeasuhteisesta velvollisuuksien jakautumisesta, joka vastaa kunkin toimijan tehtävää toimitus- ja jakeluprosessissa. Talouden toimijoiden olisi oltava vastuussa vaatimusten noudattamisesta sen mukaan, mitkä ovat niiden tehtävät toimitusketjussa, ja niiden olisi varmistettava, että ne asettavat markkinoilla saataville ainoastaan sellaisia tuotteita, jotka ovat tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisia.
- (23) Jotta asiakkaat säilyttäisivät luottamuksensa energiamerkkiä kohtaan, energiaan liittyvissä tuotteissa ja muissa kuin energiaan liittyvissä tuotteissa ei saisi käyttää energiamerkkiä jäljitteleviä muita merkkejä. Jos energiaan liittyvät tuotteet eivät kuulu delegoitujen säädösten soveltamisalaan, jäsenvaltioiden olisi voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön uusia kansallisia järjestelmiä tällaisten tuotteiden merkintää varten. Muita merkintöjä, merkkejä, tunnuksia tai tekstejä, jotka todennäköisesti johtaisivat asiakkaita harhaan tai aiheuttaisivat sekaannusta asianomaisen tuotteen energiankulutuksen osalta, ei olisi samasta syystä sallittava. Unionin oikeuden edellyttämiä merkkejä, kuten renkaiden merkintää polttoainetaloudellisuuden ja muiden ympäristöominaisuuksien osalta, tai EU:n Energy Star -merkinnän ja EU-ympäristömerkin kaltaisia lisämerkkejä ei olisi pidettävä harhaanjohtavina tai sekaannusta aiheuttavina.
- (24) Asiakkaille tarjotaan yhä useammin tuotteiden ohjelmistojen tai laiteohjelmistojen päivityksiä sen jälkeen, kun tuotteet on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön. Vaikka kyseisten päivitysten tarkoituksena on tavallisesti parantaa tuotteen suorituskykyä, ne saattavat myös vaikuttaa energiatehokkuuteen ja muihin energiamerkissä ilmoitettuihin tuoteparametreihin. Jos kyseiset muutokset vaikuttavat heikentävästi merkissä ilmoitettuun luokkaan, asiakkaille olisi ilmoitettava niistä ja heille olisi annettava mahdollisuus hyväksyä tai hylätä päivitys.
- (25) Oikeusvarmuuden takaamiseksi on tarpeen selventää, että energiaan liittyviin tuotteisiin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008⁽¹⁾ vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat unionin markkinavalvontaa ja unionin markkinoille tuleville tuotteille tehtäviä tarkastuksia. Tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen vuoksi on välttämätöntä, että jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaiset tekevät tosiasiallista yhteistyötä keskenään. Tällaista energiamerkintään liittyvää yhteistyötä olisi lujitettava tuella, jota komissio antaa ekosuunnittelua ja energiamerkintää käsitteleville hallinnollisen yhteistyön ryhmille (AdCo).
- (26) Komission ehdotuksessa tuotteiden markkinavalvontaa koskevaksi uudeksi asetukseksi yhdistetään asetuksen (EY) N:o 765/2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY⁽²⁾ ja useiden unionin alakohtaisten yhdenmukaistamissäädösten säännökset. Kyseisessä ehdotuksessa on säännöksiä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseen N:o 768/2008/EY⁽³⁾ sisällyttävistä suojalausekkeista, joita sovellettaisiin kaikkiin unionin yhdenmukaistamissäädöksiin. Niin kauan kuin lainsäädäntövallan käyttäjät vielä tarkastelevat uutta asetusta, on asianmukaista viitata asetukseen (EY) N:o 765/2008 ja sisällyttää suojalausekkeet tähän asetukseen.
- (27) Asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaiset markkinavalvontatoimet eivät liity yksinomaan terveydensuojeluun ja turvallisuuteen, vaan niitä sovelletaan myös valvottaessa sellaisen unionin oikeuden täytäntöönpanoa, jolla pyritään turvaamaan muita yleisiä etuja, energiatehokkuus mukaan lukien. Komission 13 päivänä helmikuuta 2013 antaman tiedonannon ”Kaksikymmentä toimea tuotteiden turvallisuuden ja vaatimustenmukaisuuden parantamiseksi Euroopassa: tuotteiden valvontaa EU:ssa koskeva monivuotinen toimintasuunnitelma” mukaisesti unionin yleiset riskinarviointimenetelmät on saatettu ajan tasalle siten, että ne kattavat kaikki, muun muassa energiamerkintään liittyvät riskit.
- (28) Kaikkialla unionissa toteutettavat johdonmukaiset ja kustannustehokkaat markkinavalvontatoimet edellyttävät myös, että kaikki olennaiset tiedot tässä yhteydessä toteutetuista kansallisista toimista arkistoidaan ja jaetaan jäsenneilysti ja kattavasti jäsenvaltioiden kesken, mukaan lukien viittaukset tässä asetuksessa edellytettuihin

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditoitua ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/95/EY, annettu 3 päivänä joulukuuta 2001, yleisestä tuoteturvallisuudesta (EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82).

ilmoituksiin. Komission perustama markkinavalvonnan tiedotus- ja viestintäjärjestelmän (ICSMS) tietokanta soveltuu hyvin markkinavalvontatietojen kattavan tietokannan muodostamiseen, ja sen käyttöön olisi siksi vahvasti kannustettava.

- (29) Jotta kuluttajille voitaisiin luoda käyttökelpoinen väline, jotta jälleenmyyjät voisivat vastaanottaa tuoteselosteita vaihtoehtoisilla tavoilla ja jotta voitaisiin helpottaa vaatimusten noudattamisen valvontaa ja saada tuotekohtaisten merkkien ja selosteiden uudelleentarkastelua koskevaan sääntelyprosessiin ajan tasalla olevia markkinatietoja, komission olisi perustettava tuotetietokanta, jossa on julkinen ja vaatimusten noudattamista koskeva osa ja johon olisi päästävä verkkoportaalin kautta, sekä pidettävä sitä yllä.
- (30) Tavarantoimittajien olisi asetettava vaaditut tuotteiden vaatimustenmukaisuutta koskevat tiedot saataville sähköisessä muodossa tuotetietokannassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden markkinavalvontavelvoitteita ja toimittajien velvoitteita tarkistaa tuotteiden vaatimustenmukaisuus. Kuluttajille ja jälleenmyyjille merkitykselliset tiedot olisi julkistettava tuotetietokannan julkisessa osassa. Kyseiset tiedot olisi asetettava saataville avoimena datana, jotta mobiilisovellusten kehittäjillä olisi mahdollisuus käyttää niitä ja jotta niitä voitaisiin käyttää myös muilla vertailutyökaluilla. Helppoa ja välitöntä pääsyä tuotetietokannan julkiseen osaan olisi helpotettava käyttäjätasoisilla välineillä, kuten painettuun merkkiin sisältyvällä dynaamisella QR-koodilla (quick response code).
- (31) Vaatimusten noudattamista koskevaan tuotetietokannan osaan olisi sovellettava tiukkoja tietosuojasääntöjä. Vaatimusten noudattamista koskevaan osaan sisältyvien teknisten asiakirjojen osalta edellytetyt erityiset osat olisi asetettava sekä markkinavalvontaviranomaisten että komission saataville. Jos jotkin tekniset tiedot ovat niin arkaluonteisia, että olisi epäasianmukaista sisällyttää ne tämän asetuksen nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä täsmennettyjen teknisten asiakirjojen luokkaan, markkinavalvontaviranomaisilla olisi oltava valtuudet saada tarvittaessa nämä tiedot tavarantoimittajia koskevan yhteistyövelvoitteen mukaisesti tai tavarantoimittajien tuotetietokantaan vapaaehtoisesti syöttämien teknisten asiakirjojen lisäosien avulla.
- (32) Jotta tuotetietokantaa voitaisiin käyttää mahdollisimman pian, olisi oltava pakollista rekisteröidä kaikki mallit, joiden yksikköjä on saatettu markkinoille tämän asetuksen voimaantulopäivästä lähtien. Rekisteröinnin olisi oltava vapaaehtoista niiden mallien osalta, joiden yksikköjä on saatettu markkinoille ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää ja joita ei enää pidetä kaupan. Olisi säädettävä asianmukaisesta siirtymäkaudesta tietokannan kehittämistä varten ja jotta tavarantoimittajat voisivat noudattaa rekisteröintivelvoitettaan. Kun markkinoilla jo olevaan tuotteeseen on tehty merkin ja tuoteselosteen kannalta merkityksellisiä muutoksia, tuotetta olisi pidettävä uutena mallina ja tavarantoimittajan olisi rekisteröitävä se tuotetietokantaan. Komission olisi yhteistyössä markkinavalvontaviranomaisten ja tavarantoimittajien kanssa kiinnitettävä erityistä huomiota siirtymäprosessiin, kunnes tuotetietokannan julkinen ja vaatimusten noudattamista koskeva osa on kaikilta osin pantu täytäntöön.
- (33) Tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten säännösten rikkomiseen sovellettavien seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (34) Energiatohokkuuden, ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja ympäristönsuojelun edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava luoda kannustimia energiatehokkaiden tuotteiden käytölle. Jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää tällaisten kannustimien luonteesta. Kannustimien olisi oltava unionin valtioneuvoston mukaisia, eivätkä ne saisi muodostaa perusteettomia markkinaesteitä. Tämä asetus ei vaikuta sellaisten valtioneuvoston päätösten tulokseen, jotka voidaan tulevaisuudessa käynnistää tällaisten kannustimien vuoksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti.
- (35) Energiankulutus, tehokkuus ja muut tiedot, jotka koskevat tämän asetuksen mukaisten tuotekohtaisten vaatimusten soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, olisi mitattava käyttämällä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia menetelmiä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt mittaus- ja laskentamenetelmät. Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta standardit olisi yhdenmukaistettava unionin tasolla. Kyseisissä menetelmissä ja standardeissa olisi, siinä määrin kuin mahdollista, otettava huomioon tietyn tuotteen todellinen käyttö ja keskivertokuluttajan käyttäytyminen, ja niiden olisi oltava yksiselitteisiä tahallisen ja tahattoman kiertämisen estämiseksi. Energiamerkeissä olisi otettava huomioon tuotteiden todellisesta käytöstä saadut vertailutulokset tuotettavan ja toistettavissa olevan laboratoriotestauksen tarpeellisuuden asettamisessa rajoissa. Tavarantoimittajat eivät tämän vuoksi saisi sisällyttää tuotteisiin sellaisia ohjelmistoja tai laitteita, jotka automaattisesti muuttavat tuotteen suorituskykyä testiolosuhteissa. Jos tuotekohtaisten vaatimusten soveltamisajankohtana ei ole olemassa julkaistuja standardeja, komission olisi julkaistava *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* kyseisiä

tuotekohtaisia vaatimuksia koskevat siirtymäkauden mittaus- ja laskentamenetelmät. Kun tällaisen standardin viitetiedot on julkaistu, sen noudattamisen pohjalta olisi oletettava, että tämän asetuksen perusteella hyväksytyjä tuotekohtaisia vaatimuksia koskevia mittausmenetelmiä noudatetaan.

- (36) Komission olisi laadittava tiettyjen energiaan liittyvien tuotteiden merkkien uudelleentarkastelua koskeva pitkän aikavälin työsuunnitelma, joka sisältää ohjeellisen luettelon muista energiaan liittyvistä tuotteista, joille voitaisiin vahvistaa energiamerkki. Työsuunnitelma olisi toteutettava suorittamalla aluksi tekninen, ympäristöä koskeva ja taloudellinen analyysi asiaankuuluvista tuoteryhmistä. Tässä analyysissä olisi myös tarkasteltava lisätietoja, mukaan luettuna mahdollisuus antaa kuluttajille tietoja energiaan liittyvän tuotteen suorituskyvystä, kuten sen energiankulutuksesta, kestävyydestä tai ympäristötehokkuudesta, sekä tähän liittyvistä kustannuksista kiertotalouden edistämistavoitteen mukaisesti. Lisätiedoilla olisi parannettava merkin ymmärrettävyyttä ja vaikuttavuutta kuluttajien kannalta, eikä niistä saisi aiheutua kuluttajille kielteisiä vaikutuksia.
- (37) Niiden tuotteiden tavarantoimittajilla, joita pidetään kaupan direktiivin 2010/30/EU mukaisesti ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää, olisi edelleen oltava velvollisuus asettaa saataville kyseisten tuotteiden tekniset asiakirjat sähköisessä muodossa markkinavalvontaviranomaisten pyynnöstä. Oikeusvarmuus ja oikeudellinen jatkuvuus olisi tältä osin turvattava asianmukaisin siirtymäsäännöksin.
- (38) Jotta lisäksi varmistetaan saumaton siirtymä tähän asetukseen, direktiivin 2010/30/EU 10 artiklan ja komission direktiivin 96/60/EY⁽¹⁾ nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja olemassa olevia vaatimuksia olisi sovellettava edelleen asianomaisiin tuoteryhmiin, kunnes ne kumotaan tai korvataan tämän asetuksen nojalla annetuilla delegoiduilla säädöksillä. Näiden olemassa olevien vaatimusten soveltaminen ei rajoita tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden soveltamista.
- (39) Komissiolle olisi energiaan liittyvien tuotteiden erityisten tuoteryhmien vahvistamiseksi tiettyjen kriteerien mukaisesti sekä tuotekohtaisten merkkien ja selosteiden laatimiseksi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegeoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegeoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegeoituja säädöksiä.
- (40) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta se voi määrittää unionin suojamenettelyn mukaisesti, onko kansallinen toimenpide oikeutettu vai ei, ja vahvistaa tuotetietokannan toiminnallisia yksityiskohtia koskevat täsmälliset vaatimukset. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽³⁾ mukaisesti.
- (41) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, eli antaa asiakkaille mahdollisuutta valita tehokkaampia tuotteita asiaankuuluvia tietoja toimittamalla, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla kehittämällä edelleen yhdenmukaistettua sääntelykehystä ja varmistamalla valmistajien tasapuoliset toimintaedellytykset. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (42) Tällä asetuksella ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava direktiivi 2010/30/EU osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja kyseisen direktiivin soveltamispäivää.
- (43) Direktiivi 2010/30/EU olisi näin ollen kumottava,

⁽¹⁾ Komission direktiivi 96/60/EY, annettu 19 päivänä syyskuuta 1996, neuvoston direktiivin 92/75/ETY täytäntöönpanemisesta kotitalouksien kuivaavien pyykinpesukoneiden energiankulutuksen osoittamisen osalta (EYVL L 266, 18.10.1996, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan puitteet, joita sovelletaan markkinoille saatettuihin tai käyttöön otettuihin energiaan liittyviin tuotteisiin, jäljempänä 'tuotteet'. Siinä säädetään näiden tuotteiden merkinnästä, tuotteiden energiatehokkuutta sekä energian ja muiden voimavarojen kulutusta käytön aikana koskevien tietojen antamisesta sekä tuotteita koskevien lisätietojen antamisesta, jotta asiakkaat voivat valita entistä energiatehokkaampia tuotteita energiankulutuksensa vähentämiseksi.
2. Tätä asetusta ei sovelleta
 - a) käytettyihin tuotteisiin, paitsi jos ne on tuotu kolmannelta maasta;
 - b) henkilöiden tai tavaroiden kuljetukseen tarkoitettuihin liikennevälineisiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'energiaan liittyvällä tuotteella' tai 'tuotteella' tarkoitetaan hyödykettä tai järjestelmää, jolla on käyttönsä aikana vaikutusta energiankulutukseen ja joka saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön, mukaan lukien osat, joilla on käyttönsä aikana vaikutusta energiankulutukseen ja jotka saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön asiakkaita varten ja jotka on tarkoitettu liitettäväksi tuotteisiin;
- 2) 'tuoteryhmällä' tarkoitetaan sellaisten tuotteiden ryhmää, joilla on sama pääasiallinen toimintatarkoitus;
- 3) 'järjestelmällä' tarkoitetaan useiden sellaisten hyödykkeiden yhdistelmää, jotka yhdessä tietynlaiseen ympäristöön sijoitettuna toimivat tietyllä tavalla ja joiden energiatehokkuus voidaan silloin määrittää yhden yksikön tehokkuutena;
- 4) 'mallilla' tarkoitetaan sellaista versiota tuotteesta, jonka kaikilla yksiköillä on samat merkin ja tuoteselosteen kannalta merkitykselliset tekniset ominaisuudet ja sama mallitunniste;
- 5) 'mallitunnisteella' tarkoitetaan yleensä aakkosnumeerista tunnusta, joka erottaa tietyn tuotemallin muista malleista, joilla on sama tavaramerkki tai sama tavarantoimittajan nimi;
- 6) 'vastaavalla mallilla' tarkoitetaan mallia, jolla on samat merkin kannalta merkitykselliset tekniset ominaisuudet ja sama tuoteseloste, mutta jonka sama tavarantoimittaja on saattanut markkinoille tai ottanut käyttöön eri mallina, jolla on eri mallitunniste;
- 7) 'asettamisella saataville markkinoilla' tarkoitetaan tuotteen toimittamista unionin markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta;
- 8) 'markkinoille saattamisella' tarkoitetaan tuotteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla;
- 9) 'käyttöönnotolla' tarkoitetaan tuotteen ensimmäistä käyttöä käyttötarkoitukseensa unionin markkinoilla;
- 10) 'valmistajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa tuotteen taikka suunnitteluttaa tai valmistuttaa tuotteen ja pitää sitä kaupan omalla nimellään tai tavaramerkillään;
- 11) 'valtuutetulla edustajalla' tarkoitetaan unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan antama kirjallinen toimeksianto hoitaa sen puolesta tietyt tehtävät;
- 12) 'maahantuojalla' tarkoitetaan unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmannelta maasta tuotavan tuotteen unionin markkinoille;
- 13) 'jälleenmyyjällä' tarkoitetaan vähittäiskauppiasta tai muuta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy, vuokraa, myy osamaksulla tai esittelee tuotteita asiakkaille tai asentajille liiketoiminnan yhteydessä joko maksua vastaan tai maksutta;

- 14) 'tavarantoimittajalla' tarkoitetaan unioniin sijoittautunutta valmistajaa, sellaisen valmistajan valtuutettua edustajaa, joka ei ole sijoittautunut unioniin, tai maahantuojaa, joka saattaa tuotteen unionin markkinoille;
- 15) 'etämyynnillä' tarkoitetaan postimyyntin, luettelon, internetin tai puhelinmyyntin välityksellä tai muulla keinoin tapahtuvaa myyntiä, vuokrausta tai osamaksukauppaa, jossa mahdollisen asiakkaan ei voida olettaa näkevän esiteltävää tuotetta;
- 16) 'asiakkaalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ostaa, vuokraa tai ottaa vastaan tuotteen omaan käyttöönsä riippumatta siitä, toimiiko kyseinen henkilö sellaisessa tarkoituksessa, joka ei kuulu sen elinkeino- tai ammattitoimintaan;
- 17) 'energiatehokkuudella' tarkoitetaan suoritteen, palvelun, tavarantoimittajan tai energian tuotoksen ja energiapanoksen välistä suhdetta;
- 18) 'yhdenmukaistetulla standardilla' tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 (1) 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyä standardia;
- 19) 'merkillä' tarkoitetaan painetussa tai sähköisessä muodossa olevaa graafista kuviota, mukaan luettuna suljettu asteikko, jossa käytetään ainoastaan kirjaimia A–G, kunkin kirjaimen vastatessa luokkaa ja kunkin luokan vastatessa energiansäästöjä ja jossa on seitsemää eri väriä tummanvihreästä punaiseen; merkin tarkoituksena on tiedottaa asiakkaille energiatehokkuudesta ja energiankulutuksesta; se käsittää uudelleenskaalatut merkit sekä merkit, joissa on vähemmän luokkia ja värejä 11 artiklan 10 ja 11 kohdan mukaisesti;
- 20) 'uudelleenskaalauksella' tarkoitetaan toimea, jolla tiukennetaan merkin energialuokkaan sijoittumista koskevia vaatimuksia tietyn tuoteryhmän osalta;
- 21) 'uudelleenskaalatulla merkillä' tarkoitetaan tiettyä tuoteryhmää koskevaa merkkiä, joka on skaalattu uudelleen ja joka on erotettavissa merkeistä ennen uudelleenskaalautusta, mutta joka samalla säilyttää kaikille merkeille ominaisen visuaalisen ja havainnollisen ilmeen;
- 22) 'tuoteselosteella' tarkoitetaan painetussa tai sähköisessä muodossa olevaa vakioimuotoista asiakirjaa, joka sisältää tuotetta koskevia tietoja;
- 23) 'teknisillä asiakirjoilla' tarkoitetaan riittävää asiakirja-aineistoa, jonka perusteella markkinavalvontaviranomaiset voivat arvioida tuotteen merkin ja tuoteselosteen paikkansapitävyyden, mukaan lukien testausselostet tai vastaava tekninen näyttö;
- 24) 'lisätiedoilla' tarkoitetaan delegoidussa säädöksessä määritettyjä tietoja, jotka koskevat tuotteen toiminnallista suorituskykyä ja ympäristötehokkuutta;
- 25) 'tuotetietokannalla' tarkoitetaan tuotteita koskevaa tietokokoelmaa, joka on järjestetty systemaattisesti ja käsittää seuraavat osat: kuluttajille suunnattu julkinen osa, jossa yksittäisiä tuoteparametreja koskevat tiedot ovat saatavilla sähköisessä muodossa; verkkoportaalit saatavuutta silmällä pitäen; ja vaatimusten noudattamista koskeva osa, jolla on selkeästi määritetyt saatavuutta ja turvallisuutta koskevat vaatimukset;
- 26) 'sallitulla poikkeamalla' tarkoitetaan markkinavalvontaviranomaisten suorittaman tai niiden puolesta suoritetun tarkastustestauksen mitta- ja laskentatulosten sallittua enimmäispoikkeamaa verrattuna ilmoitettujen tai julkistettujen parametrien arvoihin, laboratorioiden välisistä vaihteluista aiheutuvat poikkeamat huomioon ottaen.

3 artikla

Tavarantoimittajien yleiset velvoitteet

1. Tavarantoimittajien on varmistettava, että markkinoille saatettuja tuotteita varten toimitetaan maksutta kunkin yksittäisen yksikön osalta asianmukaiset painetut merkit ja tuoteselosteet tämän asetuksen ja asiaankuuluvien delegoitujen säädösten mukaisesti.

Vaihtoehtona tuoteselosteen toimittamiselle tuotteen kanssa 16 artiklan 3 kohdan h alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä voidaan säätää, että on riittävää, että tavarantoimittaja syöttää tällaisen tuoteselosteen parametrit tuotetietokantaan. Tällaisessa tapauksessa tavarantoimittajan on pyynnöstä toimitettava tuoteseloste painetussa muodossa jälleenmyyjälle.

Delegoiduissa säädöksissä voidaan säätää, että merkki painetaan tuotteen pakkaukseen.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/ETY, 94/25/ETY, 95/16/ETY, 97/23/ETY, 98/34/ETY, 2004/22/ETY, 2007/23/ETY, 2009/23/ETY ja 2009/105/ETY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).

2. Tavarantoimittajan on toimitettava painetut merkit, 11 artiklan 13 kohdan mukaisesti uudelleenskaalatut merkit mukaan lukien, ja tuoteselosteet jälleenmyyjälle maksutta, viipymättä ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa jälleenmyyjän pyynnöstä.
3. Tavarantoimittajan on varmistettava toimittamiensa merkkien ja tuoteselosteiden paikkansapitävyys sekä laadittava riittävät tekniset asiakirjat, joiden avulla paikkansapitävyys voidaan arvioida.
4. Mallin yksikön ollessa käytössä tavarantoimittajan on pyydettävä asiakkaan nimenomainen suostumus kaikkiin muutoksiin, jotka aiotaan tehdä yksikköön sellaisten päivitysten avulla, jotka heikentäisivät asiaankuuluvan delegoidun säädöksen mukaisia kyseisen yksikön energiatehokkuusmerkinnän parametreja. Tavarantoimittajan on ilmoitettava asiakkaalle päivityksen tavoitteesta sekä parametrien muutoksista, mukaan lukien kaikki merkin luokan muutokset. Tavarantoimittajan on annettava asiakkaalle mahdollisuus hylätä päivitys tuotteen keskimääräiseen elinkaareen suhteutettuna aikana ilman, että siitä aiheutuu vältettävissä olevaa haittaa tuotteen toimivuudelle.
5. Tavarantoimittaja ei saa saattaa markkinoille tuotteita, jotka on suunniteltu niin, että mallin suorituskyky muuttuu automaattisesti testausolosuhteissa, jotta saavutettaisiin parempi taso joidenkin sellaisten parametrien osalta, jotka on määritetty asiaankuuluvassa delegoidussa säädöksessä tai sisällytetty tuotteen kanssa toimitettuihin tietoihin.

4 artikla

Tuotetietokantaa koskevat tavarantoimittajien velvoitteet

1. Tavarantoimittajan on 1 päivästä tammikuuta 2019 ennen delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan uuden mallin yksikön saattamista markkinoille syötettävä tuotetietokannan julkiseen ja vaatimusten noudattamista koskevaan osaan kyseistä mallia koskevat liitteen I mukaiset tiedot.
 2. Kun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvien mallien yksiköitä saatetaan markkinoille 1 päivän elokuuta 2017 ja 1 päivän tammikuuta 2019 välisenä aikana, tavarantoimittajan on syötettävä tuotetietokantaan kyseisiä malleja koskevat liitteen I mukaiset tiedot viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2019.
- Tavarantoimittajan on ennen tietojen syöttämistä tuotetietokantaan asetettava tekniset asiakirjat sähköisessä muodossa saataville tarkastusta varten 10 päivän kuluessa markkinavalvontaviranomaisten tai komission esittämän pyynnön vastaanottamisesta.
3. Tavarantoimittaja voi syöttää tuotetietokantaan liitteen I mukaiset tiedot sellaisten mallien osalta, joiden yksiköitä on saatettu markkinoille ainoastaan ennen 1 päivää elokuuta 2017.
 4. Tuotetta, johon on tehty merkin tai tuoteselosteen kannalta merkityksellisiä muutoksia, on pidettävä uutena mallina. Tavarantoimittajan on ilmoitettava tietokannassa, milloin se ei enää saata markkinoille mallin yksiköitä.
 5. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita ei sovelleta komission delegoiduissa asetuksissa (EU) N:o 811/2013 ⁽¹⁾, (EU) N:o 812/2013 ⁽²⁾ ja (EU) 2015/1187 ⁽³⁾ tarkoitettuihin lämmittimistä koostuviin kokoonpanoihin, jos näitä kokoonpanoja koskevien merkkien toimittaminen on yksinomaan jälleenmyyjän vastuulla.
 6. Kun mallin viimeinen yksikkö on saatettu markkinoille, tavarantoimittajan on säilytettävä kyseistä mallia koskevat tiedot tuotetietokannan vaatimusten noudattamista koskevassa osassa 15 vuoden ajan. Jäljempänä olevan 16 artiklan 3 kohdan q alakohdan nojalla voidaan säätää lyhyempi säilytysaika, jos tämä on asianmukaista tuotteen keskimääräisen elinkaaren perusteella. Tietokannan julkisessa osassa olevia tietoja ei saa poistaa.

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 811/2013, annettu 18 päivänä helmikuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EY täydentämisestä tilalämmittimien, yhdistelmälämmittimien, tilalämmittimestä, lämmönsäätölaitteesta ja aurinkolämpölaitteesta koostuvien kokoonpanojen sekä yhdistelmälämmittimestä, lämmönsäätölaitteesta ja aurinkolämpölaitteesta koostuvien kokoonpanojen energiamerkinnän osalta (EUVL L 239, 6.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 812/2013, annettu 18 päivänä helmikuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä vedenlämmittimien, kuumavesisäiliöiden ja vedenlämmittimestä ja aurinkolämpölaitteesta koostuvien kokoonpanojen energiamerkinnän osalta (EUVL L 239, 6.9.2013, s. 83).

⁽³⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/1187, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kiinteän polttoaineen kattiloiden sekä kiinteän polttoaineen kattilasta, lisälämmittimistä, lämmönsäätölaitteista ja aurinkolämpölaitteista koostuvien kokoonpanojen energiamerkinnän osalta (EUVL L 193, 21.7.2015, s. 43).

5 artikla

Jälleenmyyjien velvoitteet

1. Jälleenmyyjän on
 - a) asetettava näkyvällä tavalla esille, mukaan lukien verkkomyynissä, asiaankuuluvan delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan mallin yksiköitä koskeva merkki, jonka tavarantoimittaja on antanut tai joka on asetettu saataville 2 kohdan mukaisesti; ja
 - b) asetettava tuoteseloste asiakkaiden saataville, pyydettyä myös fyysisessä muodossa myyntipisteessä.
2. Jos jälleenmyyjällä sen estämättä, mitä 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, ei ole merkkiä, sen on pyydettyä sitä tavarantoimittajalta 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
3. Jos jälleenmyyjällä sen estämättä, mitä 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, ei ole tuoteselostetta, sen on pyydettyä sitä tavarantoimittajalta 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai, jos se niin päättää, tulostettava se taikka ladattava se sähköiselle näyttölaitteelle tuotetietokannasta, jos nämä keinot ovat käytettävissä kyseessä olevan tuotteen yhteydessä.

6 artikla

Tavarantoimittajien ja jälleenmyyjien muut velvoitteet

Tavarantoimittajan ja jälleenmyyjän on

- a) asiaankuuluvan delegoidun säädöksen mukaisesti viitattava tuotteen energiatehokkuusluokkaan ja merkissä käytössä olevaan energiatehokkuusluokkien asteikkoon visuaalisissa mainoksissa tai teknisessä myynninedistämismateriaalissa, joka koskee tiettyä mallia;
- b) omasta aloitteestaan tai markkinavalvontaviranomaisten pyynnöstä tehtävä yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa ja ryhdyttävä viipymättä toimiin sellaisen tilanteen korjaamiseksi, jossa tässä asetuksessa ja asiaankuuluvissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja, niiden vastuualueen kuuluvia vaatimuksia ei noudateta;
- c) kiellettyä antaa tai esittää delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta muita merkintöjä, merkkejä, tunnuksia tai tekstejä, jotka eivät ole tämän asetuksen ja asiaankuuluvien delegoitujen säädösten vaatimusten mukaisia, jos näin toimiminen todennäköisesti johtaisi asiakkaita harhaan tai aiheuttaisi sekaannusta asiakkaiden keskuudessa energian tai muiden voimavarojen käytönaikaisen kulutuksen osalta;
- d) kiellettyä antaa tai esittää delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuulumattomien tuotteiden osalta merkkejä, jotka jäljittelevät tässä asetuksessa ja asiaankuuluvissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjä merkkejä;
- e) kiellettyä antaa tai esittää muiden kuin energiaan liittyvien tuotteiden osalta merkkejä, jotka jäljittelevät tässä asetuksessa tai delegoiduissa säädöksissä säädettyjä merkkejä.

Ensimmäisen alakohdan d alakohta ei vaikuta merkkeihin, joista säädetään jäsenvaltioiden lainsäädännössä, paitsi jos kyseisistä merkeistä säädetään delegoiduissa säädöksissä.

7 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet

1. Jäsenvaltiot eivät saa estää tämän asetuksen ja asiaankuuluvien delegoitujen säädösten mukaisten tuotteiden saattamista markkinoille tai ottamista käyttöön alueellaan.
2. Jos jäsenvaltiot tarjoavat kannustimia delegoidussa säädöksessä määritettyä tuotetta varten, tällaisilla kannustimilla on pyrittävä kahteen parhaaseen energiatehokkuusluokkaan, joissa tuotteita on merkittävän paljon, tai vielä parempiin luokkiin, jotka on vahvistettu kyseisessä delegoidussa säädöksessä.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että merkkien käyttöönottoon ja merkkien uudelleenskaalaukseen liitetään tarvittaessa yhteistyössä tavarantoimittajien ja jälleenmyyjien kanssa energiamerkintää koskevia kasvatuksellisia ja käyttöä edistäviä tiedotuskampanjoita. Komissio tukee näihin kampanjoihin liittyvää yhteistyötä ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa, mukaan lukien suosittelemalla yhteisiä keskeisiä viestejä.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen ja delegoitujen säädösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja täytäntöönpanon valvontaa koskevista mekanismeista sekä toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Sääntöjen, jotka täyttävät direktiivin 2010/30/EU 15 artiklan vaatimukset, on katsottava täyttävän seuraamuksia koskevat tämän kohdan vaatimukset.

Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä elokuuta 2017 ilmoitettava komissiolle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen, joita ei ole aikaisemmin ilmoitettu komissiolle, ja ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

8 artikla

Unionin markkinavalvonta ja unionin markkinoille tulevien tuotteiden tarkastukset

1. Tämän asetuksen ja asiaankuuluvien delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 16–29 artiklaa.

2. Komissio kannustaa ja tukee tuotteiden merkinnän markkinavalvontaa koskevaa yhteistyötä ja tietojenvaihtoa markkinavalvonnasta tai unionin markkinoille tulevien tuotteiden tarkastuksista vastaavien jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten kesken sekä näiden viranomaisten ja komission välillä, muun muassa ottamalla ekosuunnittelua ja energiamerkintää käsittelevät hallinnollisen yhteistyön ryhmät tiiviimmin mukaan toimintaan.

Tällaista tietojenvaihtoa on toteutettava myös, kun testitulokset osoittavat, että tuote on tämän asetuksen ja asiaankuuluvien delegoitujen säädösten mukainen.

3. Asetuksen (EY) N:o 765/2008 18 artiklan nojalla käyttöön otettuihin jäsenvaltioiden yleisiin markkinavalvontaohjelmiin tai alakohtaisiin ohjelmiin on sisällyttävä toimia tämän asetuksen tehokkaan täytäntöönpanon valvonnan varmistamiseksi.

4. Komissio laatii yhteistyössä ekosuunnittelua ja energiamerkintää käsittelevien hallinnollisen yhteistyön ryhmien kanssa suuntaviivat tämän asetuksen täytäntöönpanon valvontaa varten, erityisesti tuotetestauksen parhaiden käytäntöjen sekä kansallisten markkinavalvontaviranomaisten ja komission välisen tietojenvaihdon osalta.

5. Markkinavalvontaviranomaisilla on oikeus periä tavarantoimittajalta asiakirjojen tarkastamisesta ja fyysisestä tuotetestauksesta aiheutuneet kustannukset, jos tätä asetusta tai asiaankuuluvia delegoituja säädöksiä ei ole noudatettu.

9 artikla

Riskin aiheuttavien tuotteiden käsittelyyn liittyvä kansallisen tason menettely

1. Jos jonkin jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaisilla on riittävät perusteet uskoa, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva tuote aiheuttaa riskin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluville yleisen edun suojaamiseen liittyville näkökohdille, kuten ympäristö- ja kuluttajansuojanäkökohdille, niiden on suoritettava kyseistä tuotetta koskeva arviointi, joka käsittää kaikki riskin kannalta merkitykselliset, tässä asetuksessa tai asiaankuuluvissa delegoiduissa säädöksissä säädetyt energiamerkintävaatimukset. Tavarantoimittajien ja jälleenmyyjien on tehtävä tarvittaessa yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa tätä arviointia varten.

2. Jos markkinavalvontaviranomaiset toteavat 1 kohdassa tarkoitettujen arvioinnin yhteydessä, että tuote ei ole tässä asetuksessa tai asiaankuuluvissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjen vaatimusten mukainen, niiden on viipymättä vaadittava tavarantoimittajaa tai tarvittaessa jälleenmyyjää toteuttamaan kaikki riskin luonteeseen suhteutetut asianmukaisiksi katsomansa korjaavat toimet tuotteen saattamiseksi vastaamaan kyseisiä vaatimuksia tai tarvittaessa tuotteen poistamiseksi markkinoilta taikka tarvittaessa sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi kohtuullisen määräajan kuluessa.

Tässä kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 21 artiklaa.

3. Jos markkinavalvontaviranomaiset katsovat, että 2 kohdassa tarkoitettu vaatimustenvastaisuus ei rajoitu niiden kansalliselle alueelle, niiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille arvioinnin tuloksista ja toimista, jotka ne ovat vaatineet tavarantoimittajaa tai jälleenmyyjää toteuttamaan.

4. Tavarantoimittajan tai tarvittaessa jälleenmyyjän on varmistettava, että kaikki asianmukaiset korjaavat tai rajoittavat toimet toteutetaan 2 kohdan mukaisesti kaikkien asianomaisten tuotteiden osalta, jotka se on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.

5. Jos tavarantoimittaja tai tarvittaessa jälleenmyyjä ei toteuta riittäviä korjaavia toimia 2 kohdassa tarkoitetun ajanjakson kuluessa, markkinavalvontaviranomaisten on toteutettava kaikki asianmukaiset väliaikaiset toimenpiteet, joilla kielletään tuotteen saatavilla olo kansallisilla markkinoilla tai rajoitetaan sitä taikka poistetaan tuote markkinoilta taikka järjestetään sitä koskeva palautusmenettely.

6. Markkinavalvontaviranomaisten on ilmoitettava 5 kohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Tähän ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot, erityisesti

- a) tiedot, jotka ovat tarpeen vaatimustenvastaisen tuotteen tunnistamista varten;
- b) kyseisen tuotteen alkuperä;
- c) tuotteeseen liittyvän väitetyn vaatimustenvastaisuuden ja riskin luonne;
- d) toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonne ja kesto sekä tavarantoimittajan tai tarvittaessa jälleenmyyjän esittämät perustelut.

Markkinavalvontaviranomaisten on erityisesti ilmoitettava, johtuuko vaatimustenvastaisuus siitä, ettei tuote täytä tässä asetuksessa säädettyjä yleisen edun suojaamiseen liittyviä näkökohtia koskevia vaatimuksia, vai puutteista 13 artiklassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa, jotka luovat vaatimustenmukaisuusolettaman.

7. Muiden jäsenvaltioiden kuin menettelyn aloittaneen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki toteutetut toimenpiteet ja kaikki hallussaan olevat lisätiedot, jotka liittyvät kyseisen tuotteen vaatimustenvastaisuuteen, sekä esitettävä vastustuksensa siinä tapauksessa, että ilmoitetusta kansallisesta toimenpiteestä on erimielisyyttä.

8. Jos mikään jäsenvaltio tai komissio ei ole 60 päivän kuluessa 6 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta ilmoittanut vastustavansa jonkin jäsenvaltion toteuttamaa väliaikaista toimenpidettä, kyseisen toimenpiteen katsotaan olevan oikeutettu.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaista tuotetta koskeviin asianmukaisiin rajoitaviin toimenpiteisiin, kuten tuotteen poistamiseen niiden markkinoilta, ryhdytään viipymättä.

10 artikla

Unionin suojamenettely

1. Jos 9 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyn menettelyn päätyttyä jonkin jäsenvaltion toteuttamaa toimenpidettä vastustetaan tai jos komissio katsoo, että kansallinen toimenpide on unionin oikeuden vastainen, komissio kuulee viipymättä jäsenvaltiota ja tavarantoimittajaa tai tarvittaessa jälleenmyyjää sekä arvioi kansallisen toimenpiteen.

Tämän arvioinnin tulosten perusteella komissio päättää täytäntöönpanosäädöksellä, onko kansallinen toimenpide oikeutettu vai ei, ja se voi ehdottaa asianmukaista vaihtoehtoista toimenpidettä. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio osoittaa päätöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen välittömästi tiedoksi niille sekä asianomaiselle tavarantoimittajalle tai jälleenmyyjälle.

3. Jos kansallinen toimenpide katsotaan oikeutetuksi, kaikkien jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vaatimustenvastainen tuote poistetaan niiden markkinoilta, ja niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle. Jos kansallista toimenpidettä ei katsota oikeutetuksi, asianomaisen jäsenvaltion on peruutettava toimenpide.

4. Jos kansallinen toimenpide katsotaan oikeutetuksi ja tuotteen vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan tämän asetuksen 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuista puutteista yhdenmukaistetuissa standardeissa, komissio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1025/2012 11 artiklassa säädettyä menettelyä.

5. Edellä olevien 9 artiklan 2, 4, 5 tai 9 kohdan taikka 10 artiklan 3 kohdan mukaiset korjaavat tai rajoittavat toimenpiteet on ulotettava koskemaan kaikkia vaatimustenvastaisen mallin ja sitä vastaavien mallien yksiköitä, lukuun ottamatta niitä yksiköitä, joiden osalta tavarantoimittaja osoittaa, että ne ovat vaatimustenmukaisia.

11 artikla

Menettely merkkien käyttöönottamiseksi ja skaalaamiseksi uudelleen

1. Komissio skaalaa uudelleen 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen tuoteryhmien merkit, jotka olivat voimassa 1 päivänä elokuuta 2017, ellei 4 ja 5 kohdan sekä 8–12 kohdan soveltamisesta muuta johdu.

Poiketen 16 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetystä vaatimuksesta pyrkiä merkittäviin energia- ja kustannussäästöihin, uudelleenskaalauksella on varmistettava vähintään yhdenmukainen A–G-asteikko, mikäli uudelleenskaalauksen avulla ei voida saavuttaa kyseisiä säästöjä.

2. Jos tuoteryhmällä ei ole merkkiä 1 päivänä elokuuta 2017, komissio voi ottaa merkit käyttöön, ellei 8–12 kohdan soveltamisesta muuta johdu.

3. Komissio voi skaalata 1 kohdan mukaisesti uudelleenskaalatut tai 2 kohdan mukaisesti käyttöön otetut merkit uudestaan, jos 6 kohdan a tai b alakohdan edellytykset täyttyvät ja ellei 8–12 kohdan soveltamisesta muuta johdu.

4. Yhdenmukaisen A–G-asteikon varmistamiseksi komissio hyväksyy viimeistään 2 päivänä elokuuta 2023 tämän asetuksen 16 artiklan nojalla delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi ottamalla käyttöön A–G-asteikon uudelleenskaalatut merkit direktiivin 2010/30/EU nojalla annettujen delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluvia tuoteryhmiä varten siten, että tavoitteena on uudelleenskaalatun merkin asettaminen esille sekä kaupoissa että verkossa 18 kuukauden kuluttua tämän asetuksen nojalla annettujen delegoitujen säädösten voimaantulosta.

Uudelleenskaalattavien tuoteryhmien järjestyksen määrittämiseksi komissio ottaa huomioon parhaisiin luokkiin sijoittuvien tuotteiden osuuden.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, komissio

a) esittää tarkastelut delegoitujen asetusten (EU) N:o 811/2013, (EU) N:o 812/2013 ja (EU) 2015/1187 soveltamisalaan kuuluvien tuoteryhmien osalta viimeistään 2 päivänä elokuuta 2025 niiden uudelleenskaalaukselta varten ja antaa tarvittaessa viimeistään 2 päivänä elokuuta 2026 tämän asetuksen 16 artiklan nojalla delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi ottamalla käyttöön A–G-asteikon uudelleenskaalatut merkit.

Delegoidut säädökset, joilla A–G-asteikon uudelleenskaalatut merkit otetaan käyttöön, on joka tapauksessa annettava viimeistään 2 päivänä elokuuta 2030;

b) antaa viimeistään 2 päivänä marraskuuta 2018 tämän asetuksen 16 artiklan nojalla delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi ottamalla käyttöön A–G-asteikon uudelleenskaalatut merkit komission delegoitujen asetusten (EU) N:o 1059/2010 ⁽¹⁾, (EU) N:o 1060/2010 ⁽²⁾, (EU) N:o 1061/2010 ⁽³⁾, (EU) N:o 1062/2010 ⁽⁴⁾ ja (EU) N:o 874/2012 ⁽⁵⁾ sekä direktiivin 96/60/EY soveltamisalaan kuuluvia tuoteryhmiä varten siten, että tavoitteena on uudelleenskaalatun merkin asettaminen esille sekä kaupoissa että verkossa 12 kuukauden kuluttua delegoitujen säädösten voimaantulosta.

6. Niiden tuotteiden osalta, joiden merkit komissio voi uudelleenskaalata uudestaan 3 kohdan mukaisesti, komissio tarkastelee merkkiä sen skaalaamiseksi uudelleen, jos se arvioi, että

a) 30 prosenttia unionin markkinoilla myydyistä johonkin tuoteryhmään kuuluvista mallien yksiköistä sijoittuu parhaaseen energiatehokkuusluokkaan A ja että uutta teknologian kehitystä on odotettavissa; tai

b) 50 prosenttia unionin markkinoilla myydyistä johonkin tuoteryhmään kuuluvista mallien yksiköistä sijoittuu kahteen parhaaseen energiatehokkuusluokkaan A ja B ja että uutta teknologian kehitystä on odotettavissa.

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1059/2010, annettu 28 päivänä syyskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kotitalouksien astianpesukoneiden energiamerkinnän osalta (EUVL L 314, 30.11.2010, s. 1).

⁽²⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1060/2010, annettu 28 päivänä syyskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden energiamerkinnän osalta (EUVL L 314, 30.11.2010, s. 17).

⁽³⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1061/2010, annettu 28 päivänä syyskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä kotitalouksien pyykinpesukoneiden energiamerkinnän osalta (EUVL L 314, 30.11.2010, s. 47).

⁽⁴⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1062/2010, annettu 28 päivänä syyskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä televisioiden energiamerkinnän osalta (EUVL L 314, 30.11.2010, s. 64).

⁽⁵⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 874/2012, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä sähkölamppujen ja valaisimien energiamerkinnän osalta (EUVL L 258, 26.9.2012, s. 1).

7. Komissio toteuttaa arviointitutkimuksen, jos se katsoo, että 6 kohdan a tai b alakohdan edellytykset täyttyvät.

Jos kyseiset edellytykset eivät erityisen tuoteryhmän osalta täyty kahdeksan vuoden kuluessa asiaankuuluvan delegoidun säädöksen voimaantulopäivästä, komissio määrittää, mitkä mahdolliset esteet ovat aiheuttaneet sen, että merkki ei ole täyttänyt tehtäväänsä.

Jos merkit ovat uusia, komissio suorittaa valmistelevan tutkimuksen, joka perustuu työsuunnitelmassa esitettyyn ohjeelliseen luetteloon tuoteryhmistä.

Komissio saattaa arviointitutkimuksensa päätökseen ja esittelee tulokset sekä tarvittaessa ehdotuksen delegoiduksi säädökseksi kuulemisfoorumille 36 kuukauden kuluessa arviostaan, jonka mukaan 6 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät. Kuulemisfoorumissa käsitellään arviota ja arviointitutkimusta.

8. Jos merkki otetaan käyttöön tai skaalataan uudelleen, komissio varmistaa, ettei minkään tuotteiden odoteta sijoittuvan energialuokkaan A ajankohtana, jolloin merkki otetaan käyttöön, ja että arvioitu aika, jonka kuluessa valtaosa malleista sijoittuu tähän luokkaan, on vähintään 10 vuotta myöhemmin.

9. Poiketen siitä, mitä 8 kohdassa säädetään, jos teknologian odotetaan kehittyvän nopeammin, on säädettävä sellaisista vaatimuksista, että minkään tuotteen ei odoteta sijoittuvan energialuokkiin A ja B ajankohtana, jolloin merkki otetaan käyttöön.

10. Jos tietyssä tuoteryhmässä ei sallita enää energialuokkaan E, F tai G kuuluvien mallien saattamista markkinoille tai käyttöönottoa direktiivin 2009/125/EY nojalla hyväksytyyn ekosuunnitteluun koskevan täytäntöönpanotoimenpiteen vuoksi, kyseinen luokka tai kyseiset luokat on ilmoitettava merkissä harmaalla asiaankuuluvan delegoidun säädöksen mukaisesti. Merkkiä, jossa luokkia on ilmoitettu harmaalla, sovelletaan ainoastaan markkinoille saatettuihin tai käyttöön otettuihin uusiin tuoteyksiköihin.

11. Jos teknisistä syistä on mahdotonta määritellä seitsemää energialuokkaa, jotka vastaavat merkittäviä energia- ja kustannussäästöjä asiakkaan kannalta, merkkiin voi 2 artiklan 14 kohdasta poiketen sisältyä vähemmän luokkia. Tällaisissa tapauksissa väriasteikko tummanvihreästä punaiseen on säilytettävä.

12. Komissio käyttää sille tässä artiklassa annettuja toimivaltuuksia ja velvollisuuksia 16 artiklan mukaisesti.

13. Kun merkki skaalataan uudelleen 1 tai 3 kohdan nojalla,

- a) tavarantoimittajan on tuotteen markkinoille saattamisen yhteydessä toimitettava olemassa olevat ja uudelleenskaalatut merkit sekä tuoteselosteet jälleenmyyjälle ajanjaksoksi, joka alkaa neljä kuukautta ennen asiaankuuluvassa uudelleenskaalatun merkin esillä pitämisen aloittamista koskevassa delegoidussa säädöksessä asetettua päivämäärää.

Poiketen siitä, mitä tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos olemassa oleva ja uudelleenskaalattu merkki edellyttävät erilaista mallin testausta, tavarantoimittaja voi päättää olla toimittamatta olemassa olevaa merkkiä mallien yksiköille, jotka on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön sen neljän kuukauden jakson aikana, joka edeltää asiaankuuluvassa delegoidussa säädöksessä säädettyä, uudelleenskaalatun merkin esillä pitämisen aloittamista koskevaa päivämäärää, jos yhtäkään saman mallin tai vastaavien mallien mukaista yksikköä ei ole saatettu markkinoille tai otettu käyttöön ennen neljän kuukauden jakson alkamista. Tässä tapauksessa jälleenmyyjä eivät saa tarjota kyseisiä yksiköitä myytäväksi ennen mainittua päivämäärää. Tavarantoimittajan on ilmoitettava asianomaiselle jälleenmyyjälle mahdollisimman pian tästä seurauksesta, mukaan lukien silloin, kun se sisällyttää tällaisia yksiköitä jälleenmyyjille tekemiinsä tarjouksiin;

- b) tavarantoimittajan on toimitettava ennen neljän kuukauden jaksoa markkinoille saatettujen tai käyttöön otettujen tuotteiden osalta uudelleenskaalattu merkki jälleenmyyjän pyynnöstä 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti kyseisen jakson alettua. Jälleenmyyjän on kyseisten tuotteiden osalta saatava uudelleenskaalatut merkit 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään,

- i) jälleenmyyjä, joka ei voi saada varastossaan jo oleville yksiköille uudelleenskaalattua merkkiä tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, koska tavarantoimittaja on lopettanut toimintansa, saa myydä nämä yksiköt yksinomaan uudelleenskaalaamattomalla merkillä yhdeksän kuukauden ajan asiaankuuluvassa uudelleenskaalatun merkin esillä pitämisen aloittamista koskevassa delegoidussa säädöksessä säädetyn päivämäärän jälkeen; tai

- ii) jos uudelleenskaalaamaton ja uudelleenskaalattu merkki edellyttävät erilaista mallin testausta, tavarantoimittaja vapautetaan veloitteesta toimittaa uudelleenskaalattu merkki yksiköille, jotka on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön ennen neljän kuukauden jaksoa, jos yhtäkään saman mallin tai vastaavien mallien mukaista yksikköä ei ole saatettu markkinoille tai otettu käyttöön neljän kuukauden jakson alkamisen jälkeen. Tässä tapauksessa jälleenmyyjä saa myydä nämä yksiköt yksinomaan uudelleenskaalaamattomalla merkillä yhdeksän kuukauden ajan asiaankuuluvassa uudelleenskaalatun merkin esillä pitämisen aloittamista koskevassa delegoidussa säädöksessä säädetyn päivämäärän jälkeen;
- c) jälleenmyyjän on korvattava sekä kaupoissa että verkossa esillä olevissa tuotteissa olevat merkit uudelleenskaalatuilla merkeillä 14 työpäivän kuluessa asiaankuuluvassa uudelleenskaalatun merkin esillä pitämisen aloittamista koskevassa delegoidussa säädöksessä säädetystä päivämäärästä. Jälleenmyyjä ei saa pitää uudelleenskaalattuja merkkejä esillä ennen kyseistä päivämäärää.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan a, b ja c alakohdassa säädetään, 16 artiklan 3 kohdan e alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä voidaan säätää erityisistä säännöistä energiamerkeille, jotka on painettu pakkaukseen.

12 artikla

Tuotetietokanta

1. Komissio perustaa tuotetietokannan, jossa on julkinen osa, vaatimusten noudattamista koskeva osa ja verkkoportaaali, josta pääsee näihin molempiin osiin, sekä pitää sitä yllä.

Tuotetietokanta ei korvaa eikä muuta markkinavalvontaviranomaisten vastuuta.

2. Tuotetietokantaa käytetään seuraaviin tarkoituksiin:

- a) tuetaan markkinavalvontaviranomaisia niiden suorittaessa tämän asetuksen sekä asiaankuuluvien delegoitujen säädösten mukaisia tehtäviään, niiden täytäntöönpanon valvonta mukaan lukien;
- b) tiedotetaan yleisölle markkinoille saatetuista tuotteista ja niiden energiamerkeistä sekä tuoteselosteista;
- c) tarjotaan komissiolle ajan tasalla olevaa tietoa tuotteiden energiatehokkuudesta energiamerkkien uudelleentarkastelua varten.

3. Tietokannan julkisen osan on sisällettävä liitteessä I olevassa 1 kohdassa esitetyt tiedot ja verkkoportaaalin liitteessä I olevassa 2 kohdassa esitetyt tiedot, jotka on asetettava julkisesti saataville. Tietokannan julkisen osan on täytettävä tämän artiklan 7 kohdan mukaiset kriteerit sekä liitteessä I olevassa 4 kohdassa vahvistetut toiminnalliset kriteerit.

4. Tuotetietokannan vaatimusten noudattamista koskevan osan on oltava ainoastaan markkinavalvontaviranomaisten ja komission saatavilla, ja sen on sisällettävä liitteessä I olevassa 3 kohdassa esitetyt tiedot, mukaan lukien tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen teknisten asiakirjojen erityiset osat. Vaatimusten noudattamista koskevan osan on täytettävä tämän artiklan 7 ja 8 kohdan mukaiset kriteerit sekä liitteessä I olevassa 4 kohdassa vahvistetut toiminnalliset kriteerit.

5. Teknisten asiakirjojen pakollisiin erityisiin osiin, jotka tavarantoimittaja syöttää tietokantaan, on sisällyttävä ainoastaan:

- a) mallin yleinen kuvaus, jonka avulla se voidaan tunnistaa yksiselitteisesti ja helposti;
- b) viittaus sovellettuihin yhdenmukaistettuihin standardeihin tai muihin käytettyihin mittaustandardeihin;
- c) erityiset varotoimenpiteet, jotka on otettava huomioon mallia koottaessa, asennettaessa, huollettaessa tai testattaessa;
- d) mallista mitatut tekniset parametrit;
- e) mitattujen parametrien yhteydessä suoritettavat laskelmat;
- f) testausolosuhteet, jollei niiden b alakohdan mukainen kuvaus ole riittävä.

Lisäksi tavarantoimittaja voi syöttää tietokantaan vapaaehtoisesti teknisten asiakirjojen lisäosia.

6. Jos markkinavalvontaviranomaiset ja/tai komissio tarvitsevat tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi muita kuin 5 kohdassa tarkoitettuja tietoja tai tietoja, jotka eivät ole saatavilla tietokannan julkisessa osassa, ne voivat saada tiedot pyynnöstä tavarantoimittajalta.

7. Tuotetietokanta on perustettava seuraavia kriteerejä noudattaen:
- tavarantoimittajalle ja muille tietokannan käyttäjille aiheutuvan hallinnollisen rasitteen minimoiminen;
 - käyttäjystävällisyys ja kustannustehokkuus; ja
 - tarpeettomien tietojen syöttämisen automaattinen välttäminen.
8. Tietokannan vaatimusten noudattamista koskeva osa on perustettava seuraavia kriteerejä noudattaen:
- suojaaminen tahattomalta käytöltä ja tietojen luottamuksellisuudesta huolehtiminen tiukkojen turvallisuusjärjestelyjen avulla;
 - tarpeellisuusperiaatteeseen perustuvat käyttöoikeudet;
 - henkilötietojen käsittely soveltuvin osin asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja direktiivin 95/46/EY mukaisesti;
 - tiedonsaannin määrällinen rajaaminen laajojen tietokokonaisuuksien kopioimisen estämiseksi;
 - tavarantoimittajan tiedonsaannin jäljitettävyyden sen teknisten asiakirjojen osalta.
9. Tietokannan vaatimusten noudattamista koskevan osan tietoja on käsiteltävä komission päätöksen (EU, Euratom) 2015/443 ⁽¹⁾ mukaisesti. On sovellettava etenkin komission päätöksen (EU, Euratom) 2017/46 ⁽²⁾ ja sen täytäntöönpanosääntöjen mukaisia erityisiä kyberturvallisuusjärjestelyjä. Luottamuksellisuustason on määräydyttävä niiden vahinkojen mukaan, joita voi aiheutua tietojen paljastumisesta asiattomille henkilöille.
10. Tavarantoimittajalla on oltava käyttö- ja muokkausoikeudet tietoihin, jotka se syöttää tuotetietokantaan 4 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla. Markkinavalvontatarkoituksiin on pidettävä muutosrekisteriä, josta ilmenevät kaikki muokkauspäivämäärät.
11. Asiakkaiden, jotka käyttävät tuotetietokannan julkista osaa, on voitava helposti tunnistaa kunkin tuoteryhmän paras energialuokka, jotta ne voivat vertailla mallien ominaisuuksia ja valita kaikkein energiatehokkaimmat tuotteet.
12. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään tuotetietokannan toiminnallisista yksityiskohdista. Jäljempänä 14 artiklassa tarkoitetun kuulemisfoorumien kuulemisen jälkeen nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

13 artikla

Yhdenmukaistetut standardit

- Sen jälkeen kun tämän asetuksen 16 artiklan nojalla on annettu delegoitu säädös, jossa vahvistetaan erityiset merkintävaatimukset, komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* asetuksen (EU) N:o 1025/2012 mukaisesti sellaisten yhdenmukaistettujen standardien viitetiedot, jotka täyttävät delegoidun säädöksen asiaankuuluvat mittaus- ja laskentavaatimukset.
- Kun tällaisia yhdenmukaistettuja standardeja sovelletaan tuotteen vaatimustenmukaisuuden arvioinnin aikana, mallin oletetaan olevan delegoidun säädöksen asiaankuuluvien mittaus- ja laskentavaatimusten mukainen.
- Yhdenmukaistetuilla standardeilla pyritään jäljittelemään todellista käyttöä niin pitkälti kuin mahdollista noudattaen kuitenkin standarditestimenetelmää. Testimenetelmissä on lisäksi otettava huomioon toimialalle sekä pienille ja keskisuurille yrityksille, jäljempänä 'pk-yritykset', aiheutuvat liitännäiskulut.
- Yhdenmukaistettuihin standardeihin sisältyvien mittaus- ja laskentamenetelmien on oltava luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia, ja niiden on vastattava 3 artiklan 4 ja 5 kohdan vaatimuksia.

⁽¹⁾ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/443, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, turvallisuudesta komissiossa (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁽²⁾ Komission päätös (EU, Euratom) 2017/46, annettu 10 päivänä tammikuuta 2017, viestintä- ja tietojärjestelmien turvallisuudesta Euroopan komissiossa (EUVL L 6, 11.1.2017, s. 40).

*14 artikla***Kuulemisfoorumi**

1. Hoitaessaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviään komissio varmistaa kunkin 16 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen ja kunkin tämän asetuksen 12 artiklan 12 kohdan nojalla annetun täytäntöönpanosäädöksen osalta jäsenvaltioiden edustajien ja kyseisen tuoteryhmän asianomaisten osapuolten, kuten toimialan, pk-yritykset ja käsiteollisuus mukaan luettuina, ammattiliittojen, kauppiaiden, vähittäiskauppiaiden, maahantuojien, ympäristönsuojeluryhmien ja kuluttajajärjestöjen, tasapuolisen osallistumisen. Tätä varten komissio perustaa kuulemisfoorumin, jolla nämä osapuolet tapaavat toisensa. Kuulemisfoorumi on yhdistettävä direktiivin 2009/125/EY 18 artiklassa tarkoitetun kuulemisfoorumin kanssa.

2. Delegoituja säädöksiä valmistellessaan komissio testaa tarvittaessa erityisten tuoteryhmien merkkien ulkoasun ja sisällön unionin asiakkaita edustavien ryhmien kanssa varmistaakseen, että nämä ymmärtävät kyseiset merkit.

*15 artikla***Työsuunnitelma**

Kuultuaan 14 artiklassa tarkoitettua kuulemisfoorumia komissio laatii pitkän aikavälin työsuunnitelman, joka asetetaan julkisesti saataville. Työsuunnitelmassa esitetään ohjeellinen luettelo tuoteryhmistä, joita pidetään ensisijaisina annettaessa delegoituja säädöksiä. Lisäksi työsuunnitelmassa esitetään suunnitelmat tuoteryhmien merkkien tarkistamiseksi ja skaalaamiseksi uudelleen 11 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti lukuun ottamatta sellaisten merkkien uudelleenskaalausta, jotka olivat voimassa 1 päivänä elokuuta 2017 ja joiden uudelleenskaalauksesta säädetään tämän asetuksen 11 artiklassa.

Komissio saattaa työsuunnitelman määräajoin ajan tasalle kuultuaan ensin kuulemisfoorumia. Työsuunnitelma voidaan yhdistää direktiivin 2009/125/EY 16 artiklassa edellytetyyn työsuunnitelmaan, ja sitä tarkastellaan uudelleen joka kolmas vuosi.

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain tietoja edistymisestä työsuunnitelman täytäntöönpanossa.

*16 artikla***Delegoidut säädökset**

1. Siirretään komissiolle valta antaa 17 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla erityisten tuoteryhmien merkkejä koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä vahvistetaan tuoteryhmät, jotka täyttävät seuraavat kriteerit:

- a) tuoreimpien saatavilla olevien tietojen ja unionin markkinoille saatettujen määrien perusteella tuoteryhmään liittyy merkittäviä mahdollisuuksia säästää energiaa ja tapauksen mukaan muita voimavaroja;
- b) tuoteryhmän sisällä mallit, joilla on samankaltaiset toiminnot, eroavat merkittävästi toisistaan suoritusasteiltaan;
- c) tuoteryhmän kohtuuhintaisuuteen ja elinkaarikustannuksiin ei kohdistu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia;
- d) tuoteryhmää koskevien energiamerkintävaatimusten käyttöönotolla ei ole merkittäviä kielteisiä vaikutuksia tuotteen käyttöominaisuuksiin.

3. Erityisiä tuoteryhmiä koskevissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetaan erityisesti seuraavat seikat:

- a) sellaisen erityisen tuoteryhmän määritelmä, joka kuuluu 2 artiklan 1 kohdassa säädetyin 'energiaan liittyvän tuotteen' määritelmän piiriin ja jonka on määrä kuulua yksityiskohtaisten merkintävaatimusten soveltamisalaan;

- b) sellaisen merkin ulkoasu ja sisältö, mukaan luettuna A:sta G:hen ulottuva energiankulutusta osoittava asteikko, joka on ulkoasultaan mahdollisimman yhdenmukainen kaikissa tuoteryhmissä sekä kaikissa tapauksissa selkeä ja helposti luettava. Luokitusasteiden A–G on vastattava asiakkaan näkökulmasta merkittäviä energia- ja kustannussäästöjä ja asianmukaista tuotteiden erottelua toisistaan. Niissä on myös määritettävä, miten luokitusasteet A–G ja tarvittaessa energiankulutus saadaan merkissä näkyvästi esille;
- c) tarvittaessa muiden voimavarojen käyttö ja lisätiedot tuotteesta, jolloin merkissä on tähdennettävä tuotteen energiatehokkuutta. Lisätietojen on oltava yksiselitteisiä eikä niillä saa olla kielteisiä vaikutuksia koko merkin ymmärrettävyyteen ja vaikuttavuuteen asiakkaiden kannalta. Niiden on perustuttava sellaisiin tuotteen fyysisiä ominaisuuksia koskeviin tietoihin, jotka ovat markkinavalvontaviranomaisten mitattavissa ja todennettavissa;
- d) merkkiin on soveltuvin osin sisällytettävä viittaus, jonka ansiosta asiakkaat voivat tunnistaa tuotteet, jotka ovat energiaäylykkäitä eli jotka kykenevät automaattisesti muuttamaan ja optimoimaan kulutusmallejaan vastauksena ulkoisiin ärsykkeisiin (kuten signaaleihin keskitetystä kodin energianhallintajärjestelmästä tai sen välityksellä, hintasignaaleihin, suoriin ohjaussignaaleihin ja paikallisiin mittauksiin) tai tarjoamaan muita palveluita, jotka lisäävät energiatehokkuutta ja uusiutuvan energian käyttöä, jotta energian käytön ympäristövaikutuksia parannettaisiin koko energijärjestelmässä;
- e) paikat, joissa merkin on oltava esillä, kuten kiinnitettynä tuoteyksikköön aiheuttamatta sille vahinkoa, painettuna pakkauksessa, esitettynä sähköisessä muodossa tai verkossa, ottaen huomioon 3 artiklan 1 kohdan vaatimukset sekä seuraukset asiakkaille, tavaranomittajille ja jälleenmyyjille;
- f) tarvittaessa tuotteiden merkitseminen sähköisesti;
- g) tapa, jolla merkki ja tuoteseloste on esitettävä etämyynissä;
- h) tuoteselosteen ja teknisten asiakirjojen vaadittu sisältö sekä tarvittaessa niiden esitysmuoto ja muut yksityiskohdat, mukaan lukien mahdollisuus syöttää tuoteselosteen parametrit tietokantaan 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- i) sallitut poikkeamat, joita jäsenvaltioiden on määrä soveltaa tarkastaessaan vaatimustenmukaisuutta;
- j) millä tavoin energialuokka ja merkissä käytössä oleva energiatehokkuusluokkien asteikko on ilmoitettava visuaalisissa mainoksissa ja teknisessä myynninedistämismateriaalissa, luettavuus ja näkyvyys mukaan luettuina;
- k) edellä 13 artiklassa tarkoitetut mittaus- ja laskentamenetelmät, joita käytetään määrittäessä merkissä ja tuoteselosteessa esitettävät tiedot, energiatehokkuusindeksin (EEI) tai vastaavan parametrin määritelmä mukaan lukien;
- l) tieto siitä, vaaditaanko suuremmilta laitteilta suurempaa energiatehokkuutta, jotta ne voidaan sijoittaa tiettyyn energialuokkaan;
- m) sellaisten merkissä mahdollisesti annettavien muiden viitetietojen esitysmuoto, joiden avulla asiakkaat voivat saada sähköisin keinoin tarkempia tietoja tuoteselosteesta ilmoitetusta tuotteen suorituskyvystä. Kyseiset viitetiedot voidaan esittää verkkosivuston osoitteen, dynaamisen QR-koodin (quick response code) tai verkossa esillä olevissa merkeissä olevan linkin muodossa taikka muilla asianmukaisilla kuluttajakeskeisillä keinoilla;
- n) millä tavoin tuotteen käytönaikaista energiankulutusta kuvaavien energialuokkien olisi tarvittaessa oltava nähtävissä tuotteen interaktiivisella näytöllä;
- o) päivämäärä, jona delegoitua säädöstä arvioidaan ja mahdollisesti sen jälkeen tarkastellaan uudelleen;
- p) tarvittaessa energiatehokkuuden eroavuudet eri ilmastoalueilla;
- q) siltä osin kuin on kyse 4 artiklan 6 kohdan mukaisesta vaatimuksesta säilyttää tietoja tietokannan vaatimusten noudattamista koskevassa osassa, 15:tä vuotta lyhyempi säilytysaika, jos tämä on asianmukaista tuotteen keskimääräisen elinkaaren perusteella.

4. Komissio antaa erillisen delegoidun säädöksen kunkin erityisen tuoteryhmän osalta. Kun komissio päättää erityistä tuoteryhmää koskevan delegoidun säädöksen antamisen ajankohdasta, se ei saa viivyttää kyseisen säädöksen antamista toista erityistä tuoteryhmää koskevan delegoidun säädöksen antamiseen liittyvistä syistä, jolleivät poikkeukselliset olosuhteet muuta edellytä.

5. Komissio pitää ajan tasalla olevaa luetteloa kaikista asiaankuuluvista delegoiduista säädöksistä sekä direktiiviä 2009/125/EY kehittävästä toimenpiteistä, mukaan lukien kaikkia asiaankuuluvia yhdenmukaistettuja standardeja koskevat täydelliset viitetiedot.

17 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 1 päivästä elokuuta 2017 kuuden vuoden ajaksi 11 artiklan 4 ja 5 kohdassa sekä 16 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän kuuden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 11 artiklan 4 ja 5 kohdassa sekä 16 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kuuleminen toteutetaan 14 artiklassa tarkoitetun kuulemisen jälkeen.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevien 11 artiklan 4 ja 5 kohdan sekä 16 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa voidaan jatkaa kahdella kuukaudella.

18 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2009/125/EY 19 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

19 artikla

Arviointi ja kertomus

Komissio arvioi tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja toimittaa sitä koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 2 päivänä elokuuta 2025. Mainitussa kertomuksessa arvioidaan, miten tehokkaasti tämä asetus ja sen nojalla annetut delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset ovat auttaneet asiakkaita valitsemaan tehokkaampia tuotteita, ottaen huomioon sen vaikutukset liiketoimintaan, energiankulutukseen, kasvihuonekaasupäästöihin, markkinavalvontatoimiin sekä tietokannan perustamisesta ja ylläpidosta aiheutuviin kustannuksiin.

20 artikla

Kumoaminen ja siirtymätoimenpiteet

1. Kumotaan direktiivi 2010/30/EU 1 päivästä elokuuta 2017.
2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

3. Niiden mallien osalta, joiden yksikköjä on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön direktiivin 2010/30/EU mukaisesti ennen 1 päivää elokuuta 2017, tavarantoimittajan on viiden vuoden ajan siitä, kun viimeinen yksikkö on valmistettu, asetettava tekniset asiakirjat sähköisessä muodossa saataville tarkastusta varten 10 päivän kuluessa markkina-valvontaviranomaisten tai komission esittämän pyynnön vastaanottamisesta.

4. Direktiivin 2010/30/EU 10 artiklan ja direktiivin 96/60/EY nojalla annetut delegoidut säädökset pysyvät voimassa, kunnes ne kumotaan tämän asetuksen 16 artiklan nojalla annetulla delegoidulla säädöksellä, jonka soveltamisalaan kyseinen tuoteryhmä kuuluu.

Tämän asetuksen mukaisia velvoitteita sovelletaan direktiivin 2010/30/EU 10 artiklan ja direktiivin 96/60/EY nojalla annettujen delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluviin tuoteryhmiin.

5. Kun kyse on tuoteryhmistä, jotka jo kuuluvat direktiivin 2010/30/EU 10 artiklan tai direktiivin 96/60/EY nojalla annettujen delegoitujen säädösten soveltamisalaan, komission antaessa tämän asetuksen 16 artiklan nojalla delegoituja säädöksiä direktiivillä 2010/30/EU säädetyn energiatehokkuusluokituksen soveltamista voidaan tämän asetuksen 16 artiklan 3 kohdan b alakohdasta poiketen jatkaa siihen päivään saakka, jolloin delegoidut säädökset, joilla otetaan käyttöön uudelleenskaalatut merkit tämän asetuksen 11 artiklan mukaisesti, tulevat sovellettaviksi.

21 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetusta tulee voimaan neljäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä elokuuta 2017.

Poiketen siitä, mitä toisessa kohdassa säädetään, tuotetietokantaa koskevia tavarantoimittajien velvoitteita koskevaa 4 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2019.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 4 päivänä heinäkuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. MAASIKAS

LIIITE I

TUOTETIETOKANTAAN SYÖTETTÄVÄT TIEDOT JA TIETOKANNAN JULKISTA OSAA KOSKEVAT TOIMINNALLISET KRITERIT

1. Tiedot, jotka tavarantoimittajan on syötettävä tietokannan julkiseen osaan:
 - a) tavarantoimittajan nimi tai tavaramerkki, osoite, yhteystiedot ja muut lakisääteiset tunnistetiedot;
 - b) mallitunniste;
 - c) merkki sähköisessä muodossa;
 - d) merkin energiatehokkuusluokka tai -luokat ja muut parametrit;
 - e) tuoteselosteen parametrit sähköisessä muodossa.
2. Tiedot, jotka komissio syöttää verkkoportaaliin:
 - a) jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisten yhteystiedot;
 - b) edellä olevan 15 artiklan mukainen työsuunnitelma;
 - c) kuulemisfoorumin pöytäkirjat;
 - d) luettelo delegoiduista säädöksistä ja täytäntöönpanosäädöksistä, siirtymäkauden mittaus- ja laskentamenetelmistä sekä sovellettavista yhdenmukaistetuista standardeista.
3. Tiedot, jotka tavarantoimittajan on syötettävä tietokannan vaatimusten noudattamista koskevaan osaan:
 - a) kaikkien vastaavien jo markkinoille saatettujen mallien mallitunnisteet;
 - b) edellä olevan 12 artiklan 5 kohdan mukaiset tekniset asiakirjat.

Komissio luo linkin markkinavalvonnan tiedotus- ja viestintäjärjestelmään (ICSMS), joka sisältää jäsenvaltioiden suorittamien vaatimusten noudattamista koskevien tarkastusten tulokset ja hyväksytyt väliaikaiset toimenpiteet.
4. Tuotetietokannan julkisen osan toiminnalliset kriteerit:
 - a) kustakin tuotemallista on löydettävä erillinen merkintä;
 - b) sen avulla on saatava kunkin mallin energiamerkistä erillinen näkyvä, ladattava ja tulostettava tiedosto sekä täydellisen tuoteselosteen erikieliset versiot unionin kaikilla virallisilla kielillä;
 - c) tietojen on oltava luettavissa koneellisesti, niitä on voitava lajitella ja niissä on voitava suorittaa hakuja noudattaen kolmansien osapuolten käytön avoimia standardeja ja maksuttomuutta;
 - d) tavarantoimittajaa varten perustetaan sähköinen tukipalvelu tai yhteyspiste, johon viitataan selvästi portaalissa, ja sitä pidetään yllä.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2010/30/EU	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	—
1 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta	1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
1 artiklan 3 kohdan c alakohta	—
2 artikla	2 artikla
2 artiklan a alakohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan b alakohta	2 artiklan 22 kohta
2 artiklan c alakohta	—
2 artiklan d alakohta	—
2 artiklan e alakohta	—
2 artiklan f alakohta	—
2 artiklan g alakohta	2 artiklan 13 kohta
2 artiklan h alakohta	2 artiklan 14 kohta
2 artiklan i alakohta	2 artiklan 8 kohta
2 artiklan j alakohta	2 artiklan 9 kohta
2 artiklan k alakohta	—
3 artikla	7 artikla
3 artiklan 1 kohdan a alakohta	7 artiklan 3 kohta
3 artiklan 1 kohdan b alakohta	6 artiklan c alakohta
3 artiklan 1 kohdan c alakohta	7 artiklan 3 kohta
3 artiklan 1 kohdan d alakohta	8 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2 kohta	6 artiklan b alakohta ja 9 artikla
3 artiklan 3 kohta	8 artiklan 1 kohta
3 artiklan 4 kohta	—
4 artiklan a alakohta	5 artikla
4 artiklan b alakohta	—
4 artiklan c alakohta	6 artiklan a alakohta
4 artiklan d alakohta	6 artiklan a alakohta
5 artikla	3 artiklan 1 kohta ja 6 artikla
5 artiklan a alakohta	3 artiklan 1 kohta
5 artiklan b kohdan i, ii, iii ja iv alakohta	4 artiklan 6 kohta ja liite I
5 artiklan c alakohta	4 artiklan 6 kohta
5 artiklan d alakohta	3 artiklan 1 kohta
5 artiklan d alakohdan toinen alakohta	3 artiklan 1 kohta
5 artiklan e alakohta	3 artiklan 1 kohta
5 artiklan f alakohta	—
5 artiklan g alakohta	3 artiklan 1 kohta
5 artiklan h alakohta	—
6 artikla	5 artiklan 1 kohta ja 6 artikla
6 artiklan a alakohta	5 artiklan 1 kohdan a alakohta
6 artiklan b alakohta	5 artiklan 1 kohdan a alakohta

Direktiivi 2010/30/EU	Tämä asetus
7 artikla	16 artiklan 3 kohdan e ja g alakohta
8 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohta	—
9 artiklan 3 kohta	7 artiklan 2 kohta
9 artiklan 4 kohta	—
10 artiklan 1 kohta	16 artikla
10 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	16 artiklan 2 kohta
10 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	—
10 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	16 artiklan 3 kohdan c alakohta
10 artiklan 2 kohdan a alakohta	16 artiklan 2 kohdan a alakohta
10 artiklan 2 kohdan b alakohta	16 artiklan 2 kohdan b alakohta
10 artiklan 2 kohdan c alakohta	—
10 artiklan 3 kohdan a alakohta	—
10 artiklan 3 kohdan b alakohta	—
10 artiklan 3 kohdan c alakohta	14 artikla
10 artiklan 3 kohdan d alakohta	—
10 artiklan 4 kohdan a alakohta	16 artiklan 3 kohdan a alakohta
10 artiklan 4 kohdan b alakohta	16 artiklan 3 kohdan k alakohta
10 artiklan 4 kohdan c alakohta	16 artiklan 3 kohdan h alakohta
10 artiklan 4 kohdan d alakohta	16 artiklan 3 kohdan b alakohta
10 artiklan 4 kohdan d alakohdan toinen alakohta	—
10 artiklan 4 kohdan d alakohdan kolmas alakohta	16 artiklan 3 kohdan b alakohta
10 artiklan 4 kohdan d alakohdan neljäs alakohta	11 artiklan 3 kohta
10 artiklan 4 kohdan d alakohdan viides alakohta	11 artikla
10 artiklan 4 kohdan e alakohta	16 artiklan 3 kohdan e alakohta
10 artiklan 4 kohdan f alakohta	16 artiklan 3 kohdan h alakohta
10 artiklan 4 kohdan g alakohta	16 artiklan 3 kohdan j alakohta
10 artiklan 4 kohdan h alakohta	11 artiklan 3 kohta
10 artiklan 4 kohdan i alakohta	16 artiklan 3 kohdan i alakohta
10 artiklan 4 kohdan j alakohta	16 artiklan 3 kohdan o alakohta
11 artiklan 1 kohta	17 artiklan 2 kohta
11 artiklan 2 kohta	17 artiklan 5 kohta
11 artiklan 3 kohta	17 artiklan 1 kohta
12 artiklan 1 kohta	17 artiklan 3 kohta
12 artiklan 2 kohta	—
12 artiklan 3 kohta	17 artiklan 3 kohta
13 artikla	17 artiklan 6 kohta
14 artikla	19 artikla
15 artikla	7 artiklan 4 kohta
16 artikla	—
17 artikla	20 artikla
18 artikla	21 artikla
19 artikla	21 artikla
Liite I	—
—	Liite I
Liite II	Liite II

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2017/1370,**annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017,****yhtenäisestä viisumin kaavasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1683/95 muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 1683/95 ⁽²⁾ on vahvistettu yhtenäinen viisumin kaava.
- (2) Nykyistä 20 vuotta käytössä ollutta viisumitarran yhteistä mallia ei voida enää pitää turvallisena vakavien väärennös- ja petostapausten vuoksi.
- (3) Näin ollen olisi vahvistettava uusi yhteinen malli, jossa on modernimmat turvaominaisuudet viisumitarran turvallisuuden parantamiseksi ja väärennösten ehkäisemiseksi.
- (4) Komission olisi Irlannin tai Yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä toteutettava pyynnön esittäneen jäsenvaltion kanssa asianmukaiset järjestelyt teknisten tietojen vaihtamiseksi kyseisen jäsenvaltion kanssa sen myöntämiin kansallisiin viisumeihin liittyviä tarkoituksia varten.
- (5) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.
- (6) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu neuvoston päätöksen 2000/365/EY ⁽³⁾ mukaisesti; Yhdistynyt kuningaskunta ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen antamiseen, asetus ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.
- (7) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu neuvoston päätöksen 2002/192/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti; Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen antamiseen, asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin.
- (8) Tämä asetus on vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 1 kohdassa, vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 1 kohdassa ja vuoden 2011 liittymisasiakirjan 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännösten perustava tai muuten siihen liittyvä säädös.
- (9) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽⁵⁾ ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY ⁽⁶⁾ 1 artiklan B kohdassa tarkoitettuun alaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 1. kesäkuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. kesäkuuta 2017.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1683/95, annettu 29 päivänä toukokuuta 1995, yhtenäisestä viisumin kaavasta (EYVL L 164, 14.7.1995, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2000/365/EY, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin (EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2002/192/EY, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin (EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽⁵⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁶⁾ Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31).

- (10) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽¹⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY ⁽²⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (11) Liechtensteinin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽³⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2011/350/EU ⁽⁴⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (12) Asetus (EY) N:o 1683/95 olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1683/95 seuraavasti:

1) Lisätään 7 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Komissio toteuttaa Irlannin tai Yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä pyynnön esittäneen jäsenvaltion kanssa asianmukaiset järjestelyt 2 artiklassa tarkoitettujen teknisten tietojen vaihtamiseksi kyseisen jäsenvaltion myöntämiin kansallisiin viisumeihin liittyviä tarkoituksia varten.

Jos Irlanti tai Yhdistynyt kuningaskunta esittää tällaisen pyynnön, se vastaa kustannuksista, joiden maksamiseen Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta eivät Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn pöytäkirjan N:o 21 Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta 5 artiklan mukaisesti osallistu.”

2) Korvataan liite tämän asetuksen liitteessä olevalla kuvalla ja tekstillä.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1683/95 liitteessä vahvistettujen ja tämän asetuksen 3 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuun päivämäärään saakka sovellettavien eritelmien mukaisia viisumitarroja voidaan käyttää viisumeissa, jotka on myönnetty kuuden kuukauden kuluessa kyseisestä päivämäärästä.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Jäsenvaltioiden on sovellettava tätä asetusta viimeistään viidentoista kuukauden kuluttua siitä, kun asetuksen (EY) N:o 1683/95 2 artiklassa tarkoitettut tekniset lisäeritelmät on hyväksytty.

⁽¹⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2008/146/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽³⁾ EUVL L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2011/350/EU, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2011, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehtävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta, siltä osin kuin kyse on tarkastusten poistamisesta sisärajoilta ja henkilöiden liikkumisesta rajojen yli (EUVL L 160, 18.6.2011, s. 19).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 4 päivänä heinäkuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

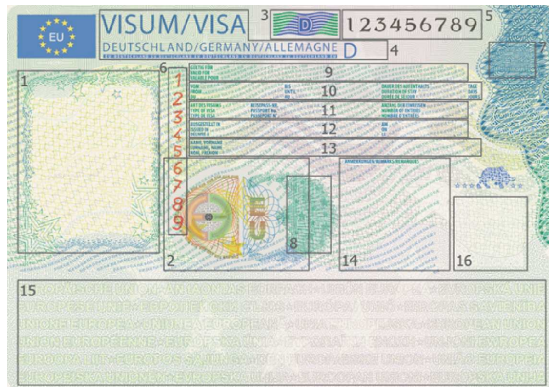
Puheenjohtaja

M. MAASIKAS

LIITE

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1683/95 liite seuraavasti:

”LIITE

Turvaominaisuudet

1. Passinhaltijan värikuvan on oltava valmistettu korkeiden turvallisuusvaatimusten mukaisesti.
2. Tässä kohdassa on näkyvissä diffraktiivinen optisesti muuttuva elementti (kinegrammi tai vastaava). Siinä erottuvat tarkastelukulman mukaan erikokoisina ja erivärisinä kirjaimet ”EU” ja ”EUE” sekä kinemaattinen viivapainatus.
3. Tässä kentässä on viisumin myöntävän jäsenvaltion osoittava, koneellisesti luettavia matkustusasiakirjoja koskevassa ICAO:n asiakirjassa 9303 tarkoitettu kolmekirjaiminen maatunnus tai lyhenne BNL, jos viisumin on myöntänyt Belgia, Luxemburg tai Alankomaat, optisesti muuttuvien värien. Kirjainyhdistelmä on erivärinen tarkastelukulman mukaan.
4. Tässä kohdassa on suuraakkosin näkyvissä seuraavaa:
 - a) sana ”VISA”. Viisumin myöntävä jäsenvaltio voi sisällyttää vastaavan termin jollain muulla unionin toimielinten virallisella kielellä;
 - b) viisumin myöntävän jäsenvaltion nimi englanniksi, ranskaksi ja jollain muulla unionin toimielinten virallisella kielellä;
 - c) viisumin myöntävän jäsenvaltion osoittava, ICAO:n asiakirjassa 9303 tarkoitettu kolmekirjaiminen maatunnus.
5. Tässä kentässä on vaakasuunnassa yhdeksännumeroinen kansallinen viisumitarran numero, joka on valmiiksi painettu mustalla. Kohdassa käytetään erikoiskirjasinlajeja.
6. Tässä kentässä on pystysuunnassa yhdeksännumeroinen kansallinen viisumitarran numero, joka on valmiiksi painettu punaisella. Kohdassa käytetään erikoiskirjasinlajeja, joka ei ole sama kuin kentässä 5 käytetty. ”Viisumitarran numero” on ICAO:n asiakirjassa 9303 tarkoitettu kolmekirjaiminen maatunnus sekä kentissä 5 ja 6 oleva kansallinen numero.
7. Tässä kentässä on kirjaimet ”EU” piilokuvana. Kyseiset kirjaimet näkyvät tummina, kun niitä kallistetaan pois päin katsojasta, ja vaaleina, kun ne sen jälkeen käännetään 90 asteen kulmaan.
8. Tässä kentässä on kentässä 3 tarkoitettu tunnus piilokuvana. Kyseinen tunnus näkyy tummana, kun sitä kallistetaan pois päin katsojasta, ja vaaleana, kun se sen jälkeen käännetään 90 asteen kulmaan.

Täydennettävät kohdat

Kenttien otsikot ovat englanniksi ja ranskaksi. Viisumin myöntävä jäsenvaltio voi lisätä käännöksen jollain muulla unionin toimielinten virallisella kielellä.

9. Tämän kentän alussa on sana ”voimassa”. Viisumin myöntävä viranomaismerkitsee tähän kenttään alueen, jolla viisumi on voimassa.

10. Tämän kentän alussa on päivämäärä, jota seuraa sana "alkaen" ja jäljempänä samalla rivillä sana "asti". Viisumin myöntävän viranomaisen on merkittävä ajanjakso, jonka viisumi on voimassa. Myöhemmin samalla rivillä on sanat "oleskelun kesto" (eli viisuminhakijan aiotun oleskelun kesto) ja sen jälkeen sana "päivää".
 11. Tämän kentän alussa on sana "viisumityyppi". Viisumin myöntävän viranomaisen on merkittävä tähän kohtaan viisumiluokka. Myöhemmin samalla rivillä on sanat "passin numero" ja "maahantulokertojen lukumäärä".
 12. Tämän kentän alussa on sana "myönnetty", ja siihen merkitään myöntävän viranomaisen sijainti. Jäljempänä samalla rivillä on myöntämispäivämäärä, jonka viisumin myöntävä viranomainen täyttää.
 13. Tämän kentän alussa on sanat "sukunimi, etunimi".
 14. Tämän kentän alussa on sana "huomautuksia". Viisumin myöntävä viranomainen merkitsee sanan "huomautuksia" alla olevaan kenttään mahdolliset lisätiedot.
 15. Tässä kentässä ovat tarvittavat koneellisesti luettavat tiedot ulkorajoilla tapahtuvien tarkastusten helpottamiseksi. Koneellisesti luettavalla alueella on näkyvä taustapainatus, jossa on sanat "Euroopan unioni" kaikilla unionin toimielinten virallisilla kielillä. Teksti ei saa vaikuttaa koneellisesti luettavan alueen teknisiin ominaisuuksiin tai sen luettavuuteen.
 16. Tämä kenttä varataan yhteisen 2D-viivakoodin mahdollista lisäämistä varten."
-

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2017/1371,

annettu 5 päivänä heinäkuuta 2017,

unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 83 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisessa ei ole kyse ainoastaan talousarviomäärärahojen hallinnoinnista, vaan se ulottuu kaikkiin toimenpiteisiin, jotka vaikuttavat kielteisesti tai uhkaavat vaikuttaa kielteisesti unionin varoihin tai jäsenvaltioiden varoihin, siinä määrin kuin näillä toimenpiteillä on merkitystä unionin politiikkojen kannalta.
- (2) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1995 Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tehdyssä yleissopimuksessa ⁽³⁾ ja sen 27 päivänä syyskuuta 1996 ⁽⁴⁾, 29 päivänä marraskuuta 1996 ⁽⁵⁾ ja 19 päivänä kesäkuuta 1997 ⁽⁶⁾ tehdyissä pöytäkirjoissa, jäljempänä 'yleissopimus', vahvistetaan vähimmäissäännöt, jotka koskevat rikosten ja seuraamusten määrittelyä unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien petosten torjunnan alalla. Jäsenvaltiot laativat yleissopimuksen, jossa todettiin, että unionin tuloihin ja menoihin vaikuttavat petokset eivät useinkaan rajoittuneet yksittäisiin maihin ja että niitä tekivät usein järjestäytyneet rikollisverkostot. Näin ollen jo yleissopimuksessa todettiin unionin taloudellisten etujen suojaamisen edellyttävän, että näitä etuja vahingoittavat petokselliset menettelyt voidaan saattaa syytetoimien piiriin. Samaan aikaan hyväksyttiin neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽⁷⁾. Tuossa asetuksessa vahvistetaan yleiset säännöt unionin oikeuteen kohdistuvia väärinkäytöksiä koskevista yhtenäisistä tarkastuksista sekä hallinnollisista toimenpiteistä ja seuraamuksista ja samalla tämän alan alakohtaisiin sääntöihin viitaten yleissopimuksessa määritellyistä petoksellisista menettelyistä sekä jäsenvaltioiden rikosoikeuden ja rikosoikeudellisten menettelyjen soveltamisesta.
- (3) Unionin politiikkaa unionin taloudellisten etujen suojaamisen alalla on jo yhdenmukaistettu eri toimenpitein, muun muassa asetuksella (EY, Euratom) N:o 2988/95. Jotta voitaisiin varmistaa unionin politiikan täytäntöönpano tällä alalla, on olennaisen tärkeää edelleen lähentää jäsenvaltioiden rikosoikeutta täydentämällä hallinto- ja yksityisoikeuden mukaista unionin taloudellisten etujen suojelua kaikkein vakavimpien tällä alalla esiintyvien petoksiin liittyvien toimintatapojen osalta siten, että samalla vältetään epä johdonmukaisuudet näillä oikeudenoilla ja niiden välillä.
- (4) Unionin taloudellisten etujen suojaaminen edellyttää tämän direktiivin soveltamisalalla yhteistä petoksen määritelmää, jolla olisi katettava Euroopan unionin yleisen talousarvion, jäljempänä 'unionin talousarvio', tuloja,

⁽¹⁾ EUVL C 391, 18.12.2012, s. 134.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 25. huhtikuuta 2017 (EUVL C 184, 9.6.2017, s. 1). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 5. heinäkuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 316, 27.11.1995, s. 48.

⁽⁴⁾ EYVL C 313, 23.10.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL C 151, 20.5.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL C 221, 19.7.1997, s. 11.

⁽⁷⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

menoja ja varoja vahingoittavat petokset, mukaan lukien rahoitustoimet, kuten lainanotto- ja lainanantotoimet. Neuvoston direktiivillä 2006/112/EY⁽¹⁾ käyttöön otettuun yhteiseen arvonlisäveroa koskevaan järjestelmään, jäljempänä 'yhteinen alv-järjestelmä', kohdistuvien vakavien rikosten käsite koskee arvonlisäveropetosten kaikkein vakavimpia muotoja, erityisesti karusellipetoksia, missing traders -arvonlisäveropetoksia ja rikollisjärjestön puitteissa tehtyjä arvonlisäveropetoksia, jotka muodostavat vakavan uhkan yhteiselle alv-järjestelmälle ja näin ollen unionin talousarviolle. Yhteiseen alv-järjestelmään kohdistuvia rikoksia olisi pidettävä vakavina, jos ne ovat yhteydessä kahden tai useamman jäsenvaltion alueeseen, ovat seurausta petollisesta menettelystä, jossa nämä rikokset on tehty järjestelmällisesti tavoitteena saada perusteetonta hyötyä yhteisestä alv-järjestelmästä, ja jos rikoksista aiheutuva kokonaisvahinko on vähintään 10 000 000 euroa. Kokonaisvahingon käsite koskee arvioitua vahinkoa, joka aiheutuu koko petollisesta menettelystä sekä asianomaisten jäsenvaltioiden että unionin taloudellisille eduille; siihen eivät sisälly korot eivätkä seuraamukset. Tämän direktiivin avulla pyritään edistämään näiden rikollisuuden muotojen torjumista.

- (5) Kun komissio toteuttaa unionin talousarviota jaetun tai välillisen hallinnoinnin kautta, se voi delegoida talousarvion toteuttamistehtäviä jäsenvaltioille tai antaa kyseisiä tehtäviä perussopimusten nojalla perustetuille elimille tai laitoksille taikka muille elimille tai henkilöille. Tällaisissa jaetun tai välillisen hallinnoinnin tapauksissa unionin taloudellisten etujen olisi nautittava samantasoista suojelua kuin ne nauttivat komission suorassa hallinnoinnissa.
- (6) Tässä direktiivissä hankintoihin liittyvillä menoilla tarkoitetaan kaikkia menoja, jotka liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽²⁾ 101 artiklan 1 kohdassa määriteltyihin hankintasopimuksiin.
- (7) Rahanpesun vastaista unionin oikeutta voidaan soveltaa täysimääräisesti rahanpesuun, jossa on kyse tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla rikoksilla saadusta omaisuudesta. Viittauksella kyseiseen oikeuteen olisi varmistettava, että tällä direktiivillä käyttöön otettua seuraamusjärjestelmää sovelletaan kaikkiin vakaviin rikoksiin, jotka kohdistuvat unionin taloudellisiin etuihin.
- (8) Korruptio on erityisen vakava unionin taloudellisiin etuihin kohdistuva uhka, joka voi monissa tapauksissa liittyä myös petokelliseen toimintaan. Koska kaikilla virkamiehillä on velvollisuus käyttää arviointia tai harkintaa puolueettomasti, lahjusten antamisen virkamiehen arviointiin tai harkintaan vaikuttamiseksi tai tällaisten lahjusten ottamisen tulisi kuulua korruption määritelmien piiriin riippumatta asianomaisen virkamiehen maassa sovellettavista tai asianomaiseen kansainväliseen järjestöön sovellettavista säädöksistä tai määräyksistä.
- (9) Unionin taloudellisiin etuihin voivat vaikuttaa kielteisesti virkamiehen, jonka tehtävänä on varojen tai omaisuuden hallinnointi – olipa kyse hänelle kuuluvasta vastuu- tai valvontatehtävästä – tietyt toimintatavat silloin, kun näiden toimintatapojen tarkoituksena on varojen tai omaisuuden väärinkäyttö muuhun kuin aiottuun tarkoitukseen ja kun unionin taloudellisille eduille aiheutuu vahinkoa. Tämän vuoksi olisi otettava käyttöön täsmällinen määritelmä rikoksille, jotka perustuvat tämäntyyppiseen toimintaan.
- (10) Passiiviseen korruptioon ja varojen väärinkäyttöön perustuvien rikosten osalta säännöksiin on tarpeen sisällyttää virkamiesten määritelmä, joka kattaa kaikki asiaankuuluvat virkamiehet riippumatta siitä, ovatko he virkasuhteessa unionissa, jäsenvaltioissa vai kolmansissa maissa. Unionin varojen hallinnointiin osallistuu yhä enenevässä määrin yksityishenkilöitä. Jotta unionin varat voitaisiin suojata riittävällä tavalla korruptiolta ja väärinkäytöltä, "virkamiehen" määritelmään olisi sen vuoksi sisällytettävä henkilöt, jotka eivät ole varsinaisessa virkasuhteessa mutta jotka kuitenkin hoitavat samalla tavoin unionin varoihin liittyvää julkista tehtävää sitä varten nimettyinä, kuten tällaisten varojen hallinnointiin osallistuvat alihankkijat.
- (11) Tahallisuuden on liityttävä kaikkiin tässä direktiivissä säädettyjen rikosten tunnusmerkkeihin. Teon tai laiminlyönnin tahallisuus voidaan todeta objektiivisten tosiseikkojen perusteella. Rikokset, joihin ei liity tahallisuutta, eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (12) Tämä direktiivi ei velvoita jäsenvaltioita säätämään seuraamuksista, joihin kuuluu vankeusrangaistus sellaisten rikosten tekemisestä, jotka eivät ole luonteeltaan vakavia, tapauksissa, joihin kansallisen lainsäädännön mukaan oletetaan liittyvän tahallisuus.
- (13) Jotkin unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvat rikokset ovat käytännössä usein lähellä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 83 artiklan 1 kohdan ja kyseisen säännöksen nojalla annetun unionin lainsäädännön soveltamisalaa kuuluvia rikoksia. Sen vuoksi tämän direktiivin sanamuodon olisi oltava sellainen, että varmistetaan yhdenmukaisuus kyseisen lainsäädännön ja tämän direktiivin välillä.
- (14) Siltä osin kuin oikeushenkilöiden toiminta voi vahingoittaa tai uhata unionin taloudellisia etuja, oikeushenkilöillä olisi oltava vastuu niiden puolesta tehdyistä, tässä direktiivissä määritellyistä rikoksista.
- (15) Jotta unionin taloudellisia etuja voitaisiin suojella yhtäläisesti koko unionissa toteuttamalla toimenpiteitä, joilla on ennalta ehkäisevä vaikutus, jäsenvaltioiden olisi säädettävä tietyt seuraamusten tyypit ja tasot, joita sovelletaan tässä direktiivissä määriteltyihin rikoksiin. Seuraamusten tasot eivät saisi ylittää sitä, mikä on oikeassa suhteessa rikoksiin.
- (16) Koska tässä direktiivissä säädetään vähimmäissäännöistä, jäsenvaltiot voivat vapaasti antaa tai ylläpitää tiukempia sääntöjä unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien rikosten osalta.
- (17) Tämä direktiivi ei vaikuta kurinpidollisten seuraamusten tai muiden kuin rikosoikeudellisten toimenpiteiden tai seuraamusten asianmukaiseen ja tehokkaaseen soveltamiseen. Seuraamukset, joita ei voida rinnastaa rikosoikeudellisiin seuraamuksiin ja jotka on määrätty samalle henkilölle samasta toiminnasta, voidaan ottaa huomioon, kun henkilö tuomitaan tässä direktiivissä määritellyistä rikoksesta. Muiden seuraamusten osalta olisi noudatettava täysimääräisesti periaatetta, joka koskee kieltoa syyttää ja rangaista rikosoikeudellisessa menettelyssä kahdesti samasta rikoksesta (*ne bis in idem*). Tällä direktiivillä ei kriminalisoida toimintaa, johon ei sovelleta myös kurinpidollisia seuraamuksia tai virkavelvollisuuksien rikkomista koskevia muita toimenpiteitä tapauksissa, joissa tällaisia kurinpidollisia seuraamuksia tai muita toimenpiteitä voidaan soveltaa kyseessä oleviin henkilöihin.
- (18) Luonnollisille henkilöille määrättävissä seuraamuksissa olisi tietyissä tapauksissa säädettävä enimmäisrangaistuksesta, joka on vähintään neljä vuotta vankeutta. Näin olisi oltava vähintään tapauksissa, joihin liittyy merkittäviä vahinkoja tai saatuja etuja, ja vahingot tai edut olisi oletettava merkittäviksi silloin, kun on kyse yli 100 000 eurosta. Jäsenvaltion, jonka lainsäädännössä ei säädetä enimmäisrangaistuksen määrittävästä merkittävää vahinkoa tai etua koskevasta tietyistä kynnysarvosta, olisi varmistettava, että sen tuomioistuimet ottavat vahingon tai edun määrän huomioon määrätessään seuraamuksia unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavista petoksista ja muista rikoksista. Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita säätämästä muista seikoista, jotka osoittaisivat rikoksen vakavan luonteen, esimerkiksi jos vahinko tai etu on potentiaalinen, mutta silti luonteeltaan hyvin merkittävä. Yhteiseen alv-järjestelmään kohdistuvien rikosten osalta kynnysarvon, josta alkaen vahinko tai etu olisi tämän direktiivin mukaisesti oletettava merkittäväksi, on kuitenkin 10 000 000 euroa. Vankeusrangaistusten enimmäispituuksien vähimmäistasojen määrittäminen on tarpeen, jotta voidaan varmistaa, että unionin taloudellisille eduille tarjotaan yhtäläinen suoja kaikkialla unionissa. Seuraamusten tarkoituksena on koko unionin kattava vahva ennalta ehkäisevä vaikutus mahdollisiin rikosentekijöihin.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että jos rikos tehdään neuvoston puitepäätöksessä 2008/841/YOS⁽¹⁾ määritellyn rikollisjärjestön puitteissa, tämä on katsottava raskauttavaksi asianhaaraksi niiden oikeusjärjestelmissä vahvistettujen sovellettavien sääntöjen mukaisesti. Niiden olisi varmistettava, että tuomarit voivat ottaa tämän raskauttavan asianhaaran huomioon määrätessään rangaistuksia rikosentekijöille, vaikka tuomarit eivät olekaan velvollisia soveltamaan kyseisiä raskauttavia asianhaaroja rangaistuksia määrätessään. Jäsenvaltioita ei velvoiteta säätämään raskauttavasta asianhaarasta, jos puitepäätöksessä 2008/841/YOS määritellyt rikokset ovat kansallisen lainsäädännön mukaan rangaistavia erillisinä rikoksina, ja tämä voi johtaa ankarampiin rangaistuksiin.
- (20) Kun otetaan huomioon erityisesti rikosentekijöiden ja unionin taloudellisten etujen kustannuksella tapahtuvasta laittomasta toiminnasta saadun hyödyn liikkuvuus sekä tästä liikkuvuudesta johtuvat monimutkaiset rajatylittävät tutkinnat, kunkin jäsenvaltion olisi määritettävä lainkäyttövaltansa tavalla, joka mahdollistaa tällaisen toiminnan torjumisen. Kunkin jäsenvaltion olisi tällä tavoin varmistettava, että sen lainkäyttövallan piiriin kuuluvat myös rikokset, jotka on tehty tieto- ja viestintätekniikan avulla sen alueelta.

(¹) Neuvoston puitepäätös 2008/841/YOS, tehty 24 päivänä lokakuuta 2008, järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta (EUVL L 300, 11.11.2008, s. 42).

- (21) Ottaen huomioon, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat rajatylittävät rikokset voivat koskea useita lainkäyttöalueita, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että *ne bis in idem* -periaatetta noudatetaan täysimääräisesti sovellettaessa kansallista lakia, jolla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (22) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava vanhentumisaikoja koskevat säännöt, jotka ovat tarpeen unionin taloudellisten etujen kustannuksella tapahtuvan laittoman toiminnan torjumiseksi. Kun kyse on rikoksista, joista määrättävä enimmäisseuraamus on vähintään neljä vuotta vankeutta, vanhentumisajan olisi oltava vähintään viisi vuotta rikoksen tekohetkestä. Tämän ei olisi rajoitettava niitä jäsenvaltioita, joissa tutkinnalle, syytteenpanolle ja seuraamusten täytäntöönpanolle ei ole säädetty vanhentumisaikoja.
- (23) Rajoittamatta rajatylittävää yhteistyötä ja rikosasioissa annettavaa keskinäistä oikeusapua koskevien sääntöjen ja muiden unionin oikeuden mukaisten, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 ⁽¹⁾ mukaisten sääntöjen soveltamista on tarpeen antaa asianmukaiset säännökset yhteistyöstä tässä direktiivissä määriteltyjen, unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien rikosten torjumiseksi tehokkaasti, mukaan lukien tietojenvaihto jäsenvaltioiden ja komission välillä sekä komission tekninen ja toiminnallinen apu toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, jotka saattavat sitä tarvita tutkintatoimiensa yhteensovittamiseksi. Tällaiseen apuun ei tulisi sisältyä komission osallistuminen tutkintaan tai yksittäisiä rikoksia koskeviin syytteenpanomenettelyihin, joita kansalliset viranomaiset suorittavat. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 8 artiklan mukaisesti tilintarkastustuomioistuimen ja tilintarkastajien, joiden vastuulla on unionin toimielinten, elinten ja virastojen talousarviota koskeva tilintarkastus, olisi paljastettava Euroopan petostorjuntavirastolle (OLAF) ja muille toimivaltaisille viranomaisille kaikki teot, jotka voidaan luokitella tämän direktiivin mukaiseksi rikokseksi, ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 59 artiklassa tarkoitettujen kansallisten tilintarkastuselinten toimivat samoin.
- (24) Komission olisi raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tämän direktiivin noudattamiseksi. Raporttiin voidaan tarvittaessa liittää ehdotuksia, joissa otetaan huomioon mahdolliset kehityssuunnat, erityisesti unionin talousarvion rahoituksen osalta.
- (25) Yleissopimus olisi korvattava tällä direktiivillä niiden jäsenvaltioiden osalta, joita se sitoo.
- (26) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 ⁽²⁾ 3 artiklan 4 kohdan d alakohdan soveltamiseksi yleissopimuksen 1 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyiksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuviksi törkeiksi petoksiksi olisi katsottava tämän direktiivin 3 artiklassa ja 7 artiklan 3 kohdassa määritellyt unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavat petokset tai, yhteiseen alv-järjestelmään kohdistuvien rikosten osalta, tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa määritellyt petokset.
- (27) Tämän direktiivin asianmukaiseen täytäntöönpanoon jäsenvaltioissa sisältyy toimivaltaisten kansallisten viranomaisten suorittamaa henkilötietojen käsittelyä ja tällaisten tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden ja unionin toimivaltaisten elinten välillä. Henkilötietojen käsittelyä kansallisella tasolla kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä olisi säänneltävä unionin säännöillä. Jäsenvaltioiden välisen henkilötietojen vaihdon olisi tapahduttava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/680 ⁽³⁾ mukaisesti. Unionin toimielinten, elinten ja laitosten käsitellessä henkilötietoja niiden olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽⁴⁾ tai tapauksen mukaan muita unionin säädöksiä, jotka sääntelevät kyseisten toimielinten, elinten ja virastojen suorittamaa henkilötietojen käsittelyä tai koskevat oikeudellisen tutkinnan luottamuksellisuutta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 sekä neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (28) Rikosoikeudellisten seuraamusten soveltamisella tavoiteltu varoittava vaikutus edellyttää erityistä varovaisuutta suhteessa perusoikeuksiin. Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', tunnustetut periaatteet, ja etenkin oikeus vapauteen ja turvallisuuteen sekä henkilötietojen suojaan, ammatillinen vapaus ja oikeus tehdä työtä, elinkeinovapaus, omistusoikeus, oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, syyttömyysolettama ja oikeus puolustukseen, laillisuusperiaate ja rikoksista määrättävien seuraamusten oikeasuhteisuuden periaate sekä *ne bis in idem* -periaate. Tämän direktiivin tarkoituksena on varmistaa, että kyseisiä oikeuksia ja periaatteita kunnioitetaan täysin ja että ne pannaan täytäntöön.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että määrät peritään viipymättä takaisin ja siirretään unionin talousarvioon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rahoitusoikaisuja ja väärin käytettyjen varojen takaisinperintää koskevien alakohtaisten unionin sääntöjen soveltamista.
- (30) Hallinnolliset toimenpiteet ja seuraamukset ovat tärkeitä unionin taloudellisten etujen suojaamisessa. Tämä direktiivi ei vapauta jäsenvaltioita velvoitteesta soveltaa ja panna täytäntöön asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 4 ja 5 artiklan mukaisia unionin hallinnollisia toimenpiteitä ja seuraamuksia.
- (31) Tällä direktiivillä jäsenvaltiot olisi velvoitettava säätämään kansallisessa lainsäädännössään rikosoikeudellisia seuraamuksia sellaisista unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavista petoksista ja petoksiin liittyvistä rikoksista, joihin tätä direktiiviä sovelletaan. Tällä direktiivillä ei tulisi asettaa velvoitteita, jotka koskevat tällaisten seuraamusten tai muun käytettävissä olevan lainvalvontajärjestelmän soveltamista yksittäistapauksissa. Jäsenvaltiot voivat lähtökohtaisesti jatkaa rinnakkaisten hallinnollisten toimenpiteiden ja seuraamusten soveltamista direktiivin kattamalla alalla. Soveltaessaan kansallista lakia, jolla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin varmistettava, että tämän direktiivin mukainen rikosoikeudellisten seuraamusten määrääminen rikoksista ja hallinnollisten toimenpiteiden ja seuraamusten määrääminen eivät johda siihen, että perusoikeuskirjaa rikotaan.
- (32) Tämän direktiivin ei tulisi vaikuttaa jäsenvaltioiden toimivaltaan jäsentää ja organisoida verohallintonsa haluamallaan tavalla, jotta ne voivat varmistaa arvonlisäveron asianmukaisen määrittämisen, arvioinnin ja keruun sekä arvonlisäverolainsäädännön tehokkaan soveltamisen.
- (33) Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta niiden säännösten soveltamista, jotka koskevat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyjen Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 3 ja Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan N:o 7 sekä niiden täytäntöönpanemista varten annettujen säädösten sekä samankaltaisten kansallisen lainsäädännön säännösten sisältämien vapauksien poistamista. Saatettaessa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettaessa kansallista lakia, jolla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, kyseiset erioikeudet ja vapaudet otetaan täysimääräisesti huomioon, mukaan lukien jäsenten toimikauden vapauden kunnioittaminen.
- (34) Tällä direktiivillä ei rajoiteta kansallisen rikosoikeuden yleisiä sääntöjä ja periaatteita, jotka koskevat tuomioiden käyttämistä ja täytäntöönpanoa kunkin yksittäistapauksen konkreettisten olosuhteiden perusteella.
- (35) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, vaan se voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (36) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan sekä 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti Irlanti on ilmoittanut haluavansa osallistua tämän direktiivin hyväksymiseen ja soveltamiseen.
- (37) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (38) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.

(39) Euroopan tilintarkastustuomioistuinta on kuultu, ja se on antanut lausunnon ⁽¹⁾,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

KOHDE, MÄÄRITELMÄT JA SOVELTAMISALA

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan vähimmäissäännöt, jotka koskevat rikosten ja seuraamusten määrittelyä unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien petosten ja muiden laittomien toimien torjunnan osalta; sen tavoitteena on vahvistaa suojaa kyseisiin taloudellisiin etuihin vaikuttavia rikoksia vastaan tätä alaa koskevan unionin säännösten mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'unionin taloudellisilla eduilla' kaikkia tuloja, menoja ja varoja, jotka kuuluvat johonkin seuraavista, on hankittu niistä jonkin kautta tai lankeavat maksettaviksi niistä johonkin:

i) unionin talousarvio;

ii) perussopimusten mukaisesti perustettujen unionin toimielinten, elinten ja laitosten talousarviot tai niiden suoraan tai välillisesti hallinnoimat ja valvomat talousarviot;

b) 'oikeushenkilöllä' mitä tahansa yhteisöä, jolla on sovellettavan lain mukaan oikeushenkilön asema, lukuun ottamatta valtioita tai julkisia elimiä niiden käyttäessä julkista valtaa sekä julkisoikeudellisia kansainvälisiä järjestöjä.

2. Arvonlisäveroon perustuvista omista varoista saatavien tulojen osalta tätä direktiiviä sovelletaan ainoastaan yhteiseen alv-järjestelmään kohdistuvien vakavien rikosten tapauksessa. Tämän direktiivin soveltamiseksi yhteiseen alv-järjestelmään kohdistuvat rikokset katsotaan vakaviksi, jos 3 artiklan 2 kohdan d alakohdassa määritellyt tahalliset teot tai laiminlyönnit ovat yhteydessä kahden tai useamman unionin jäsenvaltion alueeseen ja niistä aiheutuva kokonaisvahinko on vähintään 10 000 000 euroa.

3. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden verohallinnon rakenteeseen ja toimintaan.

II OSASTO

RIKOKSET, JOTKA KOSKEVAT UNIONIN TALOUDELLISIIN ETUIHIN VAIKUTTAVIA PETOKSIA

3 artikla

Unionin taloudellisiin etuihin vaikuttava petos

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että unionin taloudellisiin etuihin vaikuttava petos on rikos, jos se on tehty tahallisesti.

2. Tässä direktiivissä unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavina petoksina pidetään:

a) muiden kuin hankintoihin liittyvien menojen osalta tekoja tai laiminlyöntejä, jotka koskevat

i) väärin, virheellisten tai puutteellisten ilmoitusten tai asiakirjojen käyttämistä tai esittämistä, josta seuraa, että unionin talousarvioon tai unionin hoidossa oleviin tai sen puolesta hoidettuihin talousarvioihin sisältyviä varoja tai omaisuutta käytetään väärin tai pidätetään oikeudettomasti;

ii) erityistä velvoitetta rikkoen tapahtuvaa tietojen ilmoittamatta jättämistä, jolla on sama seuraus kuin edellä; tai

iii) tällaisten varojen tai omaisuuden väärinkäyttöä muihin tarkoituksiin kuin mihin ne on alun perin myönnetty;

⁽¹⁾ EUVL C 383, 12.12.2012, s. 1

- b) hankintoihin liittyvien menojen osalta tekoja tai laiminlyöntejä, ainakin jos ne on tehty laittoman hyödyn tuottamiseksi rikoksentehtäjälle tai muulle taholle niin, että unionin taloudellisille eduille aiheutuu menetyksiä, jotka koskevat
- i) väärin, virheellisten tai puutteellisten ilmoitusten tai asiakirjojen käyttämistä tai esittämistä, josta seuraa, että unionin talousarvioon tai unionin hoidossa oleviin tai sen puolesta hoidettuihin talousarvioihin sisältyviä varoja tai omaisuutta käytetään väärin tai pidätetään oikeudettomasti;
 - ii) erityistä velvoitetta rikkoen tapahtuvaa tietojen ilmoittamatta jättämistä, jolla on sama seuraus kuin edellä; tai
 - iii) tällaisten varojen tai omaisuuden väärinkäyttöä muihin tarkoituksiin kuin mihin ne on alun perin myönnetty, mikä vahingoittaa unionin taloudellisia etuja;
- c) muiden kuin d alakohdassa tarkoitetuista arvonlisäveroon perustuvista omista varoista saatavien tulojen osalta tekoja tai laiminlyöntejä, jotka koskevat
- i) väärin, virheellisten tai puutteellisten ilmoitusten tai asiakirjojen käyttämistä tai esittämistä, josta seuraa, että unionin yleiseen talousarvioon tai unionin hoidossa oleviin tai sen puolesta hoidettuihin talousarvioihin sisältyvät varat vähenevät oikeudettomasti;
 - ii) erityistä velvoitetta rikkoen tapahtuvaa tietojen ilmoittamatta jättämistä, jolla on sama seuraus kuin edellä; tai
 - iii) laillisesti saadun edun väärinkäyttämistä, jolla on sama seuraus kuin edellä;
- d) arvonlisäveroon perustuvista omista varoista saatavien tulojen osalta kaikkia rajatylittämissä petollisissa menettelyissä tehtyjä tekoja tai laiminlyöntejä, jotka koskevat
- i) väärin, virheellisten tai puutteellisten arvonlisäveroon liittyvien ilmoitusten tai asiakirjojen käyttämistä tai esittämistä, josta seuraa unionin yleiseen talousarvioon sisältyvien varojen väheneminen;
 - ii) erityistä velvoitetta rikkoen tapahtuvaa arvonlisäveroon liittyvien tietojen ilmoittamatta jättämistä, jolla on sama seuraus kuin edellä; tai
 - iii) paikkansa pitävien arvonlisäveroon liittyvien ilmoitusten esittämistä maksamatta jättämisen vilpilliseksi peittämiseksi tai arvonlisäveron palautuksiin johtavien oikeuksien laittomaksi luomiseksi.

4 artikla

Muut unionin taloudellisiin etuihin liittyvät rikokset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu rahanpesu, jossa on kyse tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla rikoksilla saadusta omaisuudesta, on rikos.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tahallinen lahjuksen ottaminen ja tahallinen lahjuksen antaminen ovat rikoksia.
 - a) Tässä direktiivissä lahjuksen ottamisella tarkoitetaan virkamiehen toimintaa, jolla hän pyytää tai ottaa vastaan suoraan tai kolmannen välityksellä mitä tahansa etuja itselleen tai kolmannelle osapuolelle tai hyväksyy lupauksen tällaisesta edusta korvaukseksi siitä, että hän toimii tai pidättyy toimimasta virkavelvollisuuksiensa mukaisesti tai tehtäviään hoitaessaan tavalla, joka vahingoittaa tai todennäköisesti vahingoittaa unionin taloudellisia etuja.
 - b) Tässä direktiivissä lahjuksen antamisella tarkoitetaan henkilön toimintaa, jolla luvataan, tarjotaan tai annetaan suoraan tai kolmannen välityksellä mikä tahansa etu virkamiehelle itselleen tai kolmannelle osapuolelle siitä, että hän toimii tai pidättyy toimimasta virkavelvollisuuksiensa mukaisesti tai tehtäviään hoitaessaan tavalla, joka vahingoittaa tai todennäköisesti vahingoittaa unionin taloudellisia etuja.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tahallinen varojen väärinkäyttö on rikos.

Tässä direktiivissä varojen väärinkäytöllä tarkoitetaan sellaisen virkamiehen toimintaa, jonka tehtävänä on varojen tai omaisuuden suora tai välillinen hallinnointi ja joka toimii varojen sitomiseksi tai maksamiseksi taikka varojen osoittamiseksi tai käyttämiseksi niiden käyttötarkoituksen vastaisesti millä hyvänsä tavalla, joka vahingoittaa unionin taloudellisia etuja.

4. Tässä direktiivissä 'virkamiehellä' tarkoitetaan
- a) unionin virkamiestä tai kansallista virkamiestä, myös toisen jäsenvaltion kansallista virkamiestä ja kolmannen maan kansallista virkamiestä;

i) 'unionin virkamiehellä' tarkoitetaan

- henkilöä, joka on virkamies tai unionin muu sopimussuhteinen työntekijä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen tai Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen, jotka on vahvistettu neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁾, jäljempänä 'henkilöstösäännöt', mukaisesti; tai
- henkilöä, jonka jäsenvaltio taikka julkinen tai yksityinen elin on asettanut unionin käyttöön ja joka hoitaa vastaavia tehtäviä kuin unionin virkamiehet tai muuhun henkilöstöön kuuluvat.

Unionin virkamiehiin rinnastetaan perussopimusten mukaisesti perustettujen unionin toimielinten, elinten, virastojen ja laitosten jäsenet sekä näiden henkilöstöön kuuluvat, sikäli kuin henkilöstösäännöt eivät koske heitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta pöytäkirjoihin N:o 3 ja N:o 7 sisältyvien erioikeuksia ja vapauksia koskevien määräyksien soveltamista;

- ii) 'kansallisella virkamiehellä' tarkoitetaan sen jäsenvaltion tai kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä määriteltyä virkamiestä tai julkista viranomaista, jossa kyseinen henkilö suorittaa tehtäviensä.

Kun on kyse jäsenvaltion virkamiestä tai kolmannen maan kansallista virkamiestä koskevasta oikeudellisesta menettelystä, jonka on pannut vireille toinen jäsenvaltio, viimeksi mainitun on kuitenkin sovellettava edellä olevaa kansallisen virkamiehen määritelmää ainoastaan siltä osin kuin se on sovitettavissa yhteen sen oman kansallisen oikeuden kanssa.

Ilmaisulla 'kansallinen virkamies' tarkoitetaan henkilöä, joka on täytäntöönpanevassa tai hallinto- tai oikeusvirassa kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla. Henkilö, joka on lainsäädännöllisessä virassa kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla, rinnastetaan kansalliseen virkamieheen;

- b) mitä tahansa muuta henkilöä, joka hoitaa julkista tehtävää sitä varten nimettynä ja joka osallistuu unionin taloudellisten etujen hallinnointiin tai niitä koskeviin päätöksiin jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa.

III OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET UNIONIN TALOUDELLISIIN ETUIHIN VAIKUTTAVISTAPETOKSISTA JA MUISTA RIKOKSISTA

5 artikla

Yllyttäminen, avunanto ja yritys

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yllyttäminen tai avunanto 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin on säädetty rangaistavaksi rikokseksi.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 artiklassa ja 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen rikosten yritys on säädetty rangaistavaksi rikokseksi.

6 artikla

Oikeushenkilöiden vastuu

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilöt voidaan saattaa vastuuseen 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitetuista rikoksista, jotka on oikeushenkilön hyväksi tehnyt joko yksin tai oikeushenkilön toimielimen jäsenenä toimien henkilö, jonka johtava asema oikeushenkilössä perustuu

- a) valtaan edustaa oikeushenkilöä;
- b) valtuuteen tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta; tai
- c) valtuuteen käyttää määräysvaltaa oikeushenkilössä.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

2. Jäsenvaltioiden on lisäksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilöt voidaan saattaa vastuuseen, jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö on laiminlyönyt valvontatehtävänsä tai määräysvallan käyttötehtävänsä siten, että kyseisen henkilön alaisena toimiva henkilö on voinut tehdä 3, 4 tai 5 artiklassa tarkoitettujen rikosten kyseisen oikeushenkilön hyväksi.

3. Se, mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään oikeushenkilöiden vastuusta, ei sulje pois mahdollisuutta panna vireille rikosoikeudellinen menettely sellaisia luonnollisia henkilöitä vastaan, jotka ovat 3 ja 4 artiklassa tarkoitettujen rikosten tekijöitä tai niistä rikosoikeudellisesti vastuussa 5 artiklan nojalla.

7 artikla

Luonnollisille henkilöille määrättävät seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luonnollisille henkilöille määrätään 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitetuista rikoksista tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia rikosoikeudellisia seuraamuksia.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 ja 4 artiklassa tarkoitetuista rikoksista määrättävä enimmäisrangaistus käsittää vankeusrangaistuksen.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 ja 4 artiklassa tarkoitetuista rikoksista määrättävä enimmäisrangaistus on vähintään neljän vuoden vankeus, jos niistä aiheutuu merkittävää vahinkoa tai etua.

Edellä 3 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitetuista rikoksista aiheutunut vahinko tai etu on oletettava merkittäviksi silloin, kun kyse on yli 100 000 eurosta.

Edellä 3 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista ja 2 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvista rikoksista aiheutunut vahinko tai etu on aina oletettava merkittäväksi.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää enimmäisrangaistuksen, joka on vähintään neljän vuoden vankeus, muiden niiden kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen vakavien asianhaarojen perusteella.

4. Kun kyse on 3 artiklan 2 kohdan a, b tai c alakohdassa tai 4 artiklassa tarkoitetuista rikoksista, joissa vahinko on alle 10 000 euroa tai etu alle 10 000 euroa, jäsenvaltiot voivat säätää muita kuin rikosoikeudellisia seuraamuksia.

5. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia ryhtyä kurinpitotoimiin virkamiehiä vastaan.

8 artikla

Raskauttava asianhaara

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3, 4 tai 5 artiklassa tarkoitettuun rikokseen syyllistyminen neuvoston puitepäätöksessä 2008/841/YOS tarkoitettujen rikollisjärjestön puitteissa katsotaan raskauttavaksi asianhaaraksi.

9 artikla

Oikeushenkilöille määrättävät seuraamukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 6 artiklan nojalla vastuussa olevalle oikeushenkilölle säädetään tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset, jotka sisältävät rikosoikeudellisia tai muita sakkoja ja jotka voivat sisältää muita seuraamuksia, kuten

- oikeuden menettäminen julkisista varoista myönnettäviin etuuksiin tai tukiin;
- tilapäinen tai pysyvä osallistumiskielto julkisiin tarjouskilpailumenettelyihin;
- väliaikainen tai pysyvä kielto harjoittaa liiketoimintaa;

- d) tuomioistuimen valvontaan asettaminen;
- e) tuomioistuimen päätös, jolla oikeushenkilö määrätään purettavaksi;
- f) rikoksen tekemiseen käytettyjen tilojen sulkeminen väliaikaisesti tai pysyvästi.

10 artikla

Varojen jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen rikosten rikoksentekovälineiden ja rikosten tuottaman hyödyn jäädyttämiseksi ja menetetyksi tuomitsemiseksi. Jäsenvaltioiden, joita sitoo Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/42/EU ⁽¹⁾, on tehtävä tämä kyseisen direktiivin mukaisesti.

11 artikla

Lainkäyttövalta

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ulottaakseen lainkäyttövaltansa 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, jos

- a) rikos on tehty kokonaan tai osittain sen alueella; tai
- b) rikoksen tekijä on jäsenvaltion kansalainen.

2. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ulottaakseen lainkäyttövaltansa 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, jos rikosentekijään sovelletaan rikoksen tekohetkellä henkilöstösääntöjä. Kunkin jäsenvaltio voi pidättäytyä soveltamasta tai soveltaa ainoastaan erityistapauksissa tai -olosuhteissa tässä kohdassa säädettyjä lainkäyttövaltaa koskevia sääntöjä, jolloin sen on ilmoitettava asiasta komissiolle.

3. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle päätöksestään laajentaa lainkäyttövaltansa 3, 4 tai 5 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, jotka on tehty sen alueen ulkopuolella, jos kyse on mistä hyvänsä seuraavista tilanteista:

- a) rikosentekijällä on vakinainen asuinpaikka kyseisen jäsenvaltion alueella;
- b) rikos on tehty sen alueelle sijoittautuneen oikeushenkilön hyväksi; tai
- c) rikosentekijä on kyseisen jäsenvaltion virkamies, joka toimii virkatehtävässään.

4. Jäsenvaltioiden on 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tapauksia varten toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lainkäyttövallan harjoittamisen ehtona ei ole, että syyte voidaan nostaa vain rikoksen uhrin rikosentekopaikassa tekemän ilmoituksen perusteella tai rikoksen tekopaikkana olevan jäsenvaltion ilmiannon perusteella.

12 artikla

Unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien rikosten vanhentumisaika

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet säätääkseen vanhentumisajan, jonka puiteissa 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen rikosten tutkinta, syyteeseenpano, oikeudenkäynti ja tuomioistuimen päätöksen tekeminen on mahdollista riittävän pitkään sen jälkeen kun kyseiset rikokset on tehty, jotta niitä voidaan torjua tehokkaasti.

2. Kun kyse on 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitetuista rikoksista, joista määrättävä enimmäis seuraamus on vähintään neljä vuotta vankeutta, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta rikosten tutkinta, syyteeseenpano, oikeudenkäynti ja tuomioistuimen päätöksen tekeminen on mahdollista vähintään viiden vuoden ajan näiden rikosten tekohetkestä.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vahvistaa vanhentumisajaksi lyhyemmän ajan kuin viisi vuotta mutta kuitenkin vähintään kolme vuotta edellyttäen, että vanhentumisaika voidaan keskeyttää tiettyjen toimien vuoksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/42/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 39).

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että
- a) seuraamus, joka on enemmän kuin yksi vuosi vankeutta, tai vaihtoehtoisesti
 - b) vankeusrangaistus, kun kyse on rikoksesta, josta määrättävä enimmäisseuraamus on vähintään neljä vuotta vankeutta, joka on määrätty 3, 4 tai 5 artiklassa tarkoitetusta rikoksesta annetun lopullisen tuomion mukaisesti, voidaan panna täytäntöön vähintään viiden vuoden ajan lopullisen tuomion antamisesta. Tämä ajanjakso voi sisältää keskeytyksestä tai lykkäämisestä johtuvia vanhentumisajan pidennyksiä.

13 artikla

Takaisinperintä

Tällä direktiivillä ei rajoiteta:

- 1) 3 artiklan 2 kohdan a, b tai c alakohdassa tai 4 tai 5 artiklassa tarkoitettujen rikosten yhteydessä perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperintää unionin tasolla,
- 2) 3 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tai 4 tai 5 artiklassa tarkoitettujen rikosten yhteydessä maksamatta jätettyjen arvonlisäverojen takaisinperintää kansallisella tasolla.

14 artikla

Vuorovaikutus muiden sovellettavien unionin säädösten kanssa

Tällä direktiivillä ei rajoiteta sellaisten hallinnollisten toimenpiteiden, seuraamusten ja sakkojen soveltamista, joista säädetään unionin lainsäädännössä, erityisesti asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 4 ja 5 artiklassa, tai unionin lainsäädännön tietyn veloitteen mukaisesti annetussa kansallisessa lainsäädännössä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rikosoikeudelliset menettelyt, jotka aloitetaan tämän direktiivin kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla, eivät vaikuta epäasianmukaisesti unionin lainsäädännössä tai kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä vahvistettujen hallinnollisten toimenpiteiden, seuraamusten ja sakkojen, joita ei voida rinnastaa rikosoikeudellisiin menettelyihin, asianmukaiseen ja tehokkaaseen soveltamiseen.

IV OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

15 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission (OLAF) ja muiden unionin toimielinten, elinten ja laitosten välinen yhteistyö

1. Rajoittamatta rajat ylittävää yhteistyötä ja rikosasioissa annettavaa keskinäistä oikeusapua koskevien sääntöjen soveltamista jäsenvaltiot, Eurojust, Euroopan syyttäjänvirasto ja komissio tekevät toimivaltansa mukaisesti keskenään yhteistyötä 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen rikosten torjunnassa. Tässä tarkoituksessa komissio ja tarvittaessa Eurojust antavat toimivaltaisille kansallisille viranomaisille sellaista teknistä ja toiminnallista apua, jota ne tarvitsevat tutkinta-toimiensa yhteensovittamiseksi.
2. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat toimivaltansa mukaisesti vaihtaa tietoja komission kanssa tosiasioiden selvittämisen helpottamiseksi ja 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen rikosten vastaisen tehokkaan toiminnan varmistamiseksi. Komissio ja toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ottavat kussakin yksittäistapauksessa huomioon luottamuksellisuutta koskevat vaatimukset ja tietosuojaa koskevat säännöt. Toimittaessaan tietoja komissiolle jäsenvaltio voi tässä tarkoituksessa asettaa tietojen käyttämistä koskevia erityisehtoja komissiolle tai toiselle jäsenvaltiolle, jolle kyseinen tieto voidaan välittää, sanotun kuitenkin rajoittamatta tiedonsaantia koskevan kansallisen oikeuden soveltamista.
3. Tilintarkastustuomioistuimen ja tilintarkastajien, joiden vastuulla on perussopimusten nojalla perustettujen toimielinten, elinten ja virastojen talousarviota koskeva tilintarkastus ja toimielinten hallinnoimien ja valvomien talousarvioiden tilintarkastus, on paljastettava OLAFille ja muille toimivaltaisille viranomaisille kaikki teot, jotka ne ovat saaneet tietoonsa tehtäviensä hoitaessaan ja jotka voidaan luokitella 3, 4 tai 5 artiklassa tarkoitetuksi rikokseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset tilintarkastuselimet toimivat samoin.

*16 artikla***Euroopan yhteisöjen taloudellisia etuja koskevan yleissopimuksen korvaaminen**

Korvataan tällä direktiivillä 6 päivästä heinäkuuta 2019 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1995 tehty yleissopimus ja sen 27 päivänä syyskuuta 1996, 29 päivänä marraskuuta 1996 ja 19 päivänä kesäkuuta 1997 tehdyt pöytäkirjat niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo.

Niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, viittauksia yleissopimukseen pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

*17 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 6 päivänä heinäkuuta 2019. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle. Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 6 päivästä heinäkuuta 2019.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä korvattuihin yleissopimuksen määräyksiin on niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*18 artikla***Raportointi ja arviointi**

1. Komissio antaa viimeistään 6 päivänä heinäkuuta 2021 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tarvittavat toimenpiteet tämän direktiivin noudattamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle vuosittain seuraavat 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuja rikoksia koskevat tilastot, jos ne ovat saatavilla keskustasolla asianomaisessa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muissa unionin säädöksissä säädettyjen raportointivelvoitteiden soveltamista:

- a) käynnistettyjen rikosoikeudellisten menettelyjen lukumäärä, niiden menettelyjen lukumäärä, joissa syytteestä on luovuttu, jotka päättyivät vapauttavaan päätökseen ja jotka päättyivät langettavaan tuomioon sekä käynnissä olevien menettelyjen lukumäärä;
- b) rikosoikeudellisten menettelyjen perusteella takaisin perityt määrät ja arvioidut vahingot.

3. Komissio antaa, tämän artiklan 1 kohdan nojalla antamansa kertomuksen ja jäsenvaltioiden 2 kohdan nojalla lähettämät tilastot huomioon ottaen, viimeistään 6 päivänä heinäkuuta 2024, Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan tämän direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevan kansallisen lainsäädännön vaikutusta unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten estämiseen.

4. Komissio antaa viimeistään 6 päivänä heinäkuuta 2022 jäsenvaltioiden 2 kohdan nojalla lähettämien tilastojen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan unionin taloudellisten etujen suojan tehostamista koskevan yleisen tavoitteen kannalta,

- a) onko 2 artiklan 2 kohdassa säädetty kynnsarvo asianmukainen,
- b) ovatko vanhentumisaikaa koskevat 12 artiklassa tarkoitettut säännökset riittävän tehokkaita,
- c) torjuuko tämä direktiivi tehokkaasti hankintoihin liittyviä petoksia.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, joka voi sisältää hankintoihin liittyviä petoksia koskevan erityisen säännöksen.

*19 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*20 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 5 päivänä heinäkuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. MAASIKAS

OIKAISUJA**Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2017/1128, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, verkkosisältöpalvelujen rajat ylittävistä siirrettävyydestä sisämarkkinoilla**

(Euroopan unionin virallinen lehti L 168, 30. kesäkuuta 2017)

Sivulla 11, 9 artiklan 2 kohdassa:

on: "viimeistään 21 päivänä toukokuuta 2018..."

pitää olla: "viimeistään 2 päivänä kesäkuuta 2018..."

Sivulla 11, 10 artiklassa:

on: "viimeistään 21 päivänä maaliskuuta 2021..."

pitää olla: "viimeistään 2 päivänä huhtikuuta 2021..."

Sivulla 11, 11 artiklan 2 kohdassa:

on: "Sitä sovelletaan 20 päivästä maaliskuuta 2018."

pitää olla: "Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2018."

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI